

ความประทับใจในความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตมนุษย์ในสังคมบริโภค
IMPRESSION ON RELATIONSHIP OF HUMAN LIFESTYLE IN CONSUMER
SOCIETY

เบญจรงค์ วิลาวรรณ

BENJARONG WILAWAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2564

KMITL-2021-AR-M-005-032

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IMPRESSION ON RELATIONSHIP OF HUMAN LIFESTYLE IN CONSUMER
SOCIETY

BENJARONG WILAWAN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIRMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAMIN VISUAL ARTS
FACULTY OF ACHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECNOLOGY LADKRABANG
2021
KMITL-2021-AR-M-005-032

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPPYRIGHT 2021

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Impression On Relationship Of Human Lifestyle In
Consumer Society

Student Mr.Benjarong Wilawan

Student ID 62602037

Degree Master of Fine Arts

Program Visual Arts

Year 2021

Thesis Advisor Professor Ariya Kitticharoenwivat

ABSTRACT

Consumption is one of the processes of human survival that cannot be ignored. All human beings need to consume in order to obtain energy for use in daily life. Even in the present, the growth of human society has developed various processes that enable consumption. easy to do Faster and more time-saving from the aforementioned behavior causes restaurants, which are responsible for preparing food preparation for the use of the services of various people. This results in a society that has a relationship between producers and consumers. that occurs in a short period of time, but creates happiness and impressions as a driving force to be ready for the next life

The creators want to convey the feeling that they get from direct experience that they are the person who sees both perspectives from both being a producer to pass on to consumers. and is a consumer who has used the service in the restaurant of other manufacturers presented through the analytical process artistic process by borrowing commonly seen items from restaurants It is presented with of installation art that creates a new look to communicate the stories of impressions and relationships of human life.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องความประทับใจในความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตมนุษย์ในสังคมบริโภคนิยมนี้ จะสำเร็จลุล่วงไม่ได้หากปราศจากคำแนะนำที่สำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานจากรศ.อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์ ผู้เป็นที่ปรึกษา คอยกระตุ้น คอยให้คำติชม แก่ไข ชี้นแนะ ในทุกๆส่วนของกระบวนการการทำวิจัยครั้งนี้ ตั้งแต่การสังเคราะห์เนื้อหาข้างต้น จนได้มาเป็นหัวข้อในการเป็นที่ยึดของการสร้างผลงาน การสร้างผลงาน และคำแนะนำอื่นๆที่นอกเหนือจากการทำวิจัยจนส่งผลให้เกิดนิพนธ์ชิ้นนี้ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ จึงถือได้ว่าเป็นพระคุณและเป็นเกียรติอย่างยิ่งจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ นายสมชาย วิลาวรรณ (บิดา) นางลัดดา วิลาวรรณ(มารดา) และครอบครัว ผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการ ทั้งในเรื่องการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการสร้างสรรค์ผลงาน วัตถุประสงค์ต่างๆที่ในบางครั้งต้องใช้ความเฉพาเรื่องที่จะได้มาและเรื่องต่างๆมากมาย สิ่งสำคัญคือการมอบกำลังใจอย่างสม่ำเสมอเรื่อยมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ รุ่นพี่ ที่ใกล้ชิด ที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน ตลอดการทำวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์เรื่องความประทับใจในความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตมนุษย์ในสังคมบริโภคนิยมจะไม่มีทางสำเร็จลุล่วงไปได้ หากไม่ได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากทุกท่าน ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ที่ทำให้การทำวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และเป็นไปตามที่คาดหวังของผู้วิจัย

เบญจรงค์ วิลาวรรณ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ	IV
สารบัญรูป.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	4
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	4
1.4 ข้อมูลค้นคว้า.....	4
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์.....	6
2.1 อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจการสร้างสรรค์.....	6
2.1.1 นิยามและความผันเปลี่ยนของสังคมบริโภค.....	7
2.2 อิทธิพลจากการเข้าสู่ภาวะศิลปะร่วมสมัย.....	11
2.3 อิทธิพลจากงานสื่อผสม.....	15
2.4 อิทธิพลจากศิลปะจัดวาง(Installation).....	16
2.5 อิทธิพลจากศิลปะสมถะ (Arte Povera).....	19
2.6 อิทธิพลจากงานศิลปะป็น.....	22

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.6.1 ประวัติทั่วไปและกลวิธีสร้างสรรค์ผลงานของ Hassan Sharif.....	22
2.6.2 ประวัติทั่วไปและกลวิธีสร้างสรรค์ผลงานของ Subodh Gupta.....	24
2.6.3 ประวัติทั่วไปและกลวิธีสร้างสรรค์ผลงานของ Mark Dion.....	27
2.7 แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	30
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์.....	31
3.1 การหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
3.2 การสร้างภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	32
3.3 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	34
3.4 ภาพร่างโมเดล.....	36
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์.....	42
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์.....	42
ความสมดุล (Balance).....	43
จังหวะลีลา (Rhythm).....	43
จุดเด่นของภาพ(Domiance).....	43
4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	43
รูปทรง (Forms).....	43
พื้นผิว (Textures).....	44
เส้น (Line).....	44

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

สี(Color).....	44
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	63
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	63
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ประวัติผู้เขียน.....	66

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 ร้านอาหารตามสั่ง.....	2
1.2 ร้านอาหารตามสั่ง.....	3
2.1 การบริโภคอาหาร.....	8
2.2 กระเพราหมู.....	9
2.3 ผัดไทย.....	9
2.4 หมูกระเทียม.....	10
2.5 ฤกษ์ฤทธิ ตีระวานิช, untitled 1990 (Pad Thai), 1990.....	13
2.6 แอนดี วอร์ซอล , Campbell's Soup Cans , 1962.	14
2.7 Choi jeong Hwa, Happy Happy, 2015.	15
2.8 giuseppe penone ,potatoes, 2017.....	17
2.9 Mario Merz, Senza titolo, 1999.....	18
2.10 Giuseppe Penone, Tree of 12 Metres ,1980.....	19
2.11 มณเฑียร บุญมา, (1992)	21
2.12 Hassan Sharif.....	22
2.13 Hassan Sharif, Dictionary, 2015.....	23
2.14 Hassan Sharif, Tea Fork, 2008.....	23
2.15 Subodh Gupta.....	24
2.16 Subodh Gupta, This is not a fountain,2011.....	25

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.17 Subodh Gupta, The Way Home (II),2001.....	26
2.18 Mark Dion.....	27
2.19 Mark Dion, Neukom Vivarium , 2006.....	28
2.20 Mark Dion, Sammlung in Bewegung - Neue Räume II,2006.....	29
3.1 แสดงภาพตัวอย่างที่ได้มาจากการเก็บข้อมูล.....	31
3.2 กะละมัง.....	32
3.3 จาน.....	32
3.4 แก้วพลาสติก.....	32
3.5 สก๊อตไบร์.....	32
3.6 ผ้าเช็ดจาน.....	33
3.7 ท่อPVC.....	33
3.8 ซ้อน-ส้อม.....	33
3.9 บิลโบเสร์จ.....	33
3.10 ปั้นน้ำ.....	33
3.11 อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้.....	34
3.12 นำกะละมังไปเจาะกะละมัง.....	35
3.13 แยกชิ้นส่วนของสก๊อตไบร์.....	35
3.14 ย้อมสีท่อPVC.....	35

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.15 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลป์มุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ.....	36
3.16 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลป์มุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ.....	36
3.17 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลป์มุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ.....	37
3.18 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลป์มุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ.....	37
3.19 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลป์มุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ.....	38
3.20 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลป์มุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ.....	38
3.21 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลป์มุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ.....	39
3.22 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 นำไปจัดองค์ประกอบศิลป์ในระนาบ 3 มิติในโปรแกรม SketchUp.....	39
3.23 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	40
3.24 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	41
4.1 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ”	45
4.2 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ” (ความสมดุล).....	45
4.3 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ” (จังหวะลีลา).....	46
4.4 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ” (รูปทรง).....	47
4.5 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ” (พื้นผิว).....	47
4.6 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ” (เส้น).....	48
4.7 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready ”	49
4.8 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready ” (ความสมดุล).....	49
4.9 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready ” (จังหวะลีลา).....	50

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.10 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready”(จุดเด่นของภาพ).....	51
4.11 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready” (รูปทรง).....	51
4.12 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready” (พื้นผิว).....	52
4.13 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready” (เส้น).....	53
4.14 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready”(สี).....	53
4.15 ภาพผลงานชุดที่ 3 “ Select Select Click Click Wait..”.....	54
4.16 ภาพผลงานชุดที่ 4 “ Traces Of Experience ”.....	55
4.17 ภาพผลงานชุดที่ 4 “ Traces Of Experience ” (พื้นผิว).....	56
4.18 ภาพผลงานชุดที่ 5 “ Question of the day - What do you eat? ”.....	57
4.19 ภาพผลงานชุดที่ 6 “ Coordinates Of Deliciousness ”.....	59
4.20 ภาพผลงานชุดที่ 7 “ You And I ”.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ในชีวิตประจำวันของสิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะมีขนาดใหญ่โตเพียงใด รับประทานพืชหรือเนื้อ อยู่ในลำดับไหนของห่วงโซ่อาหาร ล้วนแล้วแต่ต้องรับประทานอาหารเพื่อให้ได้รับพลังงานในการดำเนินชีวิต มนุษย์ก็คือหนึ่งในสิ่งมีชีวิตเหล่านั้น การวิวัฒนาการของมนุษย์ที่ให้การรับประทานอาหารต้องพัฒนาขึ้นมาเพื่อตอบสนองต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันที่ต้องการความสะดวกรวดเร็ว เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาดังแต่ก่อน ส่งผลให้เกิดร้านอาหารขึ้นมากมายกระจายไปทั่วทั้งทุกพื้นที่ หนึ่งในนั้นคือร้านของบ้านข้าพเจ้าที่ประกอบอาชีพขายอาหาร ทำให้ข้าพเจ้ามีความผูกพันต่อวิถีชีวิตเหล่านี้มาตั้งแต่ครั้งจำความได้ ส่งผลให้ข้าพเจ้าได้รับจากประสบการณ์ตรงจากความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างคนแปลกหน้าที่หมุนเวียนมาใช้บริการจนในบางครั้งกลับกลายเป็นดั่งมิตรสหายกันที่หายที่สุด จากความประทับใจเหล่านี้ส่งผลให้ข้าพเจ้าต้องการนำความรู้สึกเหล่านั้น นำมาเสนอเป็นผลงานที่ใช้วัสดุในชีวิตประจำวัน และ สิ่งของเหลือใช้ นำมาเป็นสื่อในการแสดงออกถึงความประทับใจในการดำเนินชีวิตของผู้คนที่หลงเหลือร่องรอยไว้หลังจากการจากไปเพื่อดำเนินชีวิตในแต่ละวันด้วยรูปแบบศิลปะการจัดวางด้วยเทคนิคสื่อผสม

1.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในชีวิตประจำวันสิ่งมีชีวิตทุกชีวิตล้วนแล้วแต่จำเป็นต้องได้รับพลังงานในการดำรงชีวิต หรือจะกล่าวง่าย ๆ ว่า ทุกชีวิตจำเป็นต้องรับประทานอาหาร โดยเฉพาะมนุษย์ผู้เป็นสิ่งมีชีวิตที่สามารถรับประทานอาหารตลอดเวลาจะเห็นได้จากการเกิดขึ้นของร้านอาหารที่ครอบคลุมตลอด 24 ชั่วโมงเพื่อรองรับต่อความต้องการของมนุษย์เมื่อเกิดอาการ หิว หรือในบางครั้งก็มีเหตุผลต่างๆนอกเหนือจากนั้น

อาหาร (food) เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการมีสุขภาพดี อาหารช่วยเสริมสร้างร่างกายให้เจริญเติบโตตั้งแต่เป็นทารกในครรภ์มารดาจนเป็นผู้ใหญ่และดำรงชีวิตอยู่จนสิ้นอายุขัย อาหารเป็นแหล่งวัตถุดิบที่ให้สารอาหารหลายอย่างที่จำเป็นต่อร่างกาย การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ตามที่ร่างกายต้องการอย่างครบถ้วนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพในแต่ละวัน เรียกได้ว่า กินดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือ กินอาหารให้ถูกส่วน (balance diet) นั้นทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีสุขภาพดีไม่เจ็บไข้ได้ป่วยบ่อยๆซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา เรียกได้ว่า อยู่ดีส่วนการรับประทานอาหารให้ถูกหลักโภชนาการโดยเน้นความหลากหลายและความสมดุลของคุณค่าอาหารที่ให้ความสำคัญกับสัดส่วนของอาหารที่เหมาะสมตามวัยเพื่อให้มีการพัฒนาสมวัยทั้งร่างกายและสมอง ห่างไกลจากโรคที่เกิดจากพฤติกรรมการบริโภค เช่น โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูงหัวใจขาดเลือด ควรเลือกบริโภคอาหารและน้ำดื่มที่สะอาด ปลอดภัย ปลอดภัย ผ่านกระบวนการปรุง ประกอบและจำหน่ายตามหลักสุขาภิบาลอาหารด้วยจึงเรียกว่า กินดี อยู่ดี (นักสิทธิ์ ปัญญาใหญ่, 2560)

ร้านอาหารตามสั่ง เป็นอาคารที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารจำหน่าย ซึ่งเป็นอาหารที่ประกอบง่าย ใช้วัตถุดิบที่หาได้ง่าย ใช้เวลาประกอบอาหารไม่นาน(ชัยพัฒน์ อาภาสกุลเดช, 2557) จัดอยู่ในร้านอาหารขนาดเล็ก เน้นอาหารจานด่วน มีรายการอาหารให้เลือก ไม่เกิน50 รายการ มีจำนวนโต๊ะน้อยกว่า 20 โต๊ะ มีพนักงานน้อยกว่า 10 คน มีชื่อเสียงเฉพาะเมนูอาหาร เปิดให้บริการตั้งแต่ 09.00-15.00 น. และเป็นอาหารที่ใช้เวลาในการรับประทานไม่มาก โดยผู้บริโภคนิยมรับประทานในเวลากลางวัน (ญาณิศา เผื่อนเพาะ, 2561)

ภาพที่ 1.1 ร้านอาหารตามสั่ง

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.youtube.com/watch?v=CsjmMkyv-Yk>

(สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.2 ร้านอาหารตามสั่ง

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.edtguide.com/article/459009/รวมอาหารตามสั่ง>

(สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2564)

จากวิถีชีวิตที่ได้ซึมซับมาตั้งแต่ยังเยาว์วัย เมื่อครั้งแต่ก่อนที่แม่ของข้าพเจ้าจากมนุษยที่ประกอบอาชีพอยู่ในสถานที่ราชการต้องเปลี่ยนแปลงมาประกอบอาชีพค้าขายอาหารจานเดียวหรือที่เรียกกันติดปากกันว่า “อาหารตามสั่ง” ส่งผลให้ข้าพเจ้าจำเป็นต้องช่วยเหลืออาชีพของทางบ้านในช่วงเวลาที่ว่างจากการเรียน วันหยุดตามเทศกาลต่างๆที่ผู้คนเดินทางออกต่างจังหวัดเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งทำให้มีช่วงเวลาในการค้าขายที่ครึกครื้นไปด้วยผู้คนที่หลากหลายมาใช้บริการ โดยในบางครั้งด้วยที่จำนวนของผู้ค้าขายมีจำนวนน้อยเพราะทางร้านมีเพียงแม่ของข้าพเจ้าที่ทำหน้าที่ต่างๆทั้งปรุงอาหาร เสิร์ฟ เก็บจานล้างจาน และนำมาเรียงให้เป็นระเบียบเพื่อรอรับการบริการจากลูกค้าท่านอื่นต่อไป ครั้งเมื่อมีเวลาว่างคนในครอบครัวก็จะช่วยแบ่งเบาภาระของแม่ที่ทำอยู่ในประจำ

การประกอบอาชีพขายอาหารจานเดียวในบางครั้งก็จะมีช่วงเวลาที่วุ่นวายมากจนเสียไม่มีเวลาที่จะต้องเก็บกวาดของที่หลงเหลือจากการบริการเช่น กองจานที่วางซ้อนกันเพื่อรอการทำความสะอาด เศษอาหารที่อยู่ในถังขยะที่พร้อมจะล้นออกมา ใบรายการอาหารที่ปักอยู่มากมายจากลายมืออันหลากหลายของลูกค้าที่มาใช้บริการ ขวดน้ำดื่มในถุงดำที่อัดแน่นอยู่ภายใน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสะท้อนสภาพวิถีชีวิตของผู้คนทุกชนชั้นที่ต้องรับประทานอาหารเพื่อนำพลังงานไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน
2. เพื่อแสดงออกถึงความประทับใจต่อข้าพเจ้าที่มีต่อสภาพชีวิตความเป็นไปของมนุษย์ที่ต้องดำเนินชีวิต ในแต่ละวัน
3. เพื่อต้องการเผยแพร่องค์ความรู้และมุมมองทางความคิด ออกมาเป็นผลงานวิจัยด้านศิลปะ

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ผลงานศิลปะชุดนี้ในรูปแบบการจัดวาง
2. ผลงานศิลปะชุดนี้ใช้เทคนิคสื่อผสม
3. ผลงานศิลปะชุดนี้มีเนื้อหาที่สื่อถึงความประทับใจต่อช่วงเวลาสั้นๆของวิถีชีวิตมนุษย์ในการดำเนิน ชีวิตประจำวัน ผ่านการหยิบยืมวัสดุสำเร็จรูปนำมาเปลี่ยนบริบทของสิ่งเหล่านั้นและสอดแทรกความคิด ของผู้สร้างสรรค์เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่ขึ้นมา

1.4 ข้อมูลค้นคว้า

1. รวบรวมและศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากสื่อที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นวิธีการเบื้องต้นในการทำแบบร่างหรือ โมเดล เช่น อินเทอร์เน็ต นิตยสาร ห้องสมุด ศึกษาจากพื้นที่จริง และประสบการณ์ที่ได้รับรู้และสัมผัส จากการไปใช้บริการร้านอาหารจานเดียวหรืออาหารตามสั่งตามสถานที่ต่างๆ
- 2.ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากโครงสร้างของรูปทรงธรรมชาติของวัตถุที่เลือกใช้ โดยเริ่มต้นจากภาพร่างอย่าง ไม่สมบูรณ์เพื่อนำไปสู่การทำโมเดล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าวิธีการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบศิลปะสื่อผสมและศิลปะการจัดวางจากการวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่นำมาใช้อ้างอิงเพื่อให้เห็นถึงความน่าจะเป็นในผลงาน ผสมผสานจินตนาการตามแนวคิดและอารมณ์เพื่อนำไปสู่การสร้างโมเดลที่สมบูรณ์
4. การสร้างสรรค์ผลงานอยู่ในรูปแบบสื่อผสม 3 มิติ โดยใส่รายละเอียดตามกรรมวิธีที่ตัวเองถนัดให้สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ผู้วิจัยต้องการที่จะทำการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสมในรูปแบบศิลปะการจัดวางเพื่อแสดงออกและพูดถึงความประทับใจที่ผู้วิจัยได้รับจากประสบการณ์ตรงในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคมบริโภคที่เป็นปัจจัยพื้นฐาน 1 ใน 4 ของมนุษย์ในการดำรงชีวิต โดยมีอาจปฏิเสธได้ว่าเป็นสิ่งสำหรับอันดับแรกของมนุษย์ที่ทุกชีวิตต้องได้รับพลังงานในชีวิตประจำวัน เพื่อการดำรงอยู่และใช้ในการขับเคลื่อนร่างกาย โดยในปัจจุบันนี้เศรษฐกิจการค้าขายสินค้าประเภทอาหารได้เติบโตขึ้นเป็นอย่างมากเพื่อรองรับความต้องการของมนุษย์ที่มากขึ้นเรื่อย ๆ เป็นกราฟคู่ขนานกันไปจนเกิดเป็นสายสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและบุคคลโดยมีจุดคาบเกี่ยวกันนั้นคือ ร้านอาหาร ซึ่งถือเป็นพื้นที่ ๆ ทำให้เกิดบทสนทนา การแลกเปลี่ยนอารมณ์และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆภายใต้ช่วงเวลาอันน้อยนิด ถึงแม้ร้านอาหารบางแห่งจะเป็นเพียงร้านที่ออกไปทางสมถะบ้านๆ ดูธรรมดา แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่เป็นตัวกำหนดบรรทัดฐานของชนชั้น เพราะร้านอาหารนั้นเป็นพื้นที่อิสระที่ทุกคนไม่ว่าชนชั้นไหนก็สามารถมีสิทธิที่จะเข้าไปลิ้มลองได้ถ้ามีกำลังทรัพย์เพียงพอ

2.1 อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากความประทับใจในความครื้นเครง ความวุ่นวาย ความหลากหลายของผู้คนที่ผลัดหมุนเวียนกันเข้ามาใช้บริการในร้านอาหารจานเดียวหรืออาหารตามสั่งของทางบ้าน จากอารมณ์ต่างๆที่ได้กล่าวมาส่งผลให้ข้าพเจ้าได้ซึมซับความรู้สึกเหล่านั้นที่ผู้คนเข้ามาแล้วจากไป บางคนก็กลับมาใช้บริการซ้ำบ้าง บางคนก็มาใช้บริการเป็นประจำจนดูเหมือนว่ากลายเป็นสิ่งที่นอกเหนือไปจากการบริการเสียแล้ว เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีเปรียบเสมือนญาติมิตรเสียมากกว่า โดยการเข้ามาใช้บริการนั้น ย่อมหลงเหลือร่องรอยเพื่อเป็นหลักฐานของการมาใช้บริการไม่ว่าจะเป็น กองจาน เศษอาหาร บิลรายการอาหาร

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยใช้วัสดุสำเร็จรูปที่พบเห็นเป็นปกติในชีวิตประจำวันนำมาจัดวาง เพื่อสร้างและเปลี่ยนแปลงบริบทเดิมของสิ่งเหล่านั้นสร้างรูปแบบขึ้นมาใหม่ แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ เฉพาะตัวของวัสดุเพื่อบอกเล่าเรื่องราวจากที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น นำมาจัดวางด้วยหลักการองค์ประกอบ ศิลป์เพื่อให้เกิดคุณค่าสุนทรียศาสตร์ความงาม

2.1.1 นิยามและความผันเปลี่ยนของสังคมบริโภค

การเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศอังกฤษศตวรรษที่ 18 ได้เปิดโอกาสให้โลกแห่งสินค้าแฟชั่น แพร่หลายออกไปสู่ชนชั้นต่างๆ ในสังคมอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นผู้ชาย ผู้หญิง หรือเด็ก ต่างสามารถ จับจ่ายใช้สอยกันมากอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนนับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่ผู้คนจำนวนมากสามารถผลิตเงินไปกับการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ผู้คนในสังคมไม่เพียงแต่ซื้อสินค้าที่จำเป็นเท่านั้น แต่พวกเขาสามารถซื้อสินค้าตอบสนองต่อรสนิยมส่วนตัวและความหรูหรา ศตวรรษที่ 18 จึงนับได้ว่าเป็นช่วงเวลาแห่งการถือกำเนิดของสังคมบริโภค (consumer society) ที่ได้ส่งอิทธิพลสืบต่อเนื่องมาปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ของแต่ละช่วงเวลาจนถึงปัจจุบัน

มนุษย์มีวัฒนธรรมมาอย่างยาวนาน เมื่อกระแสโลกาภิวัตน์ได้ไหลบ่าเข้ามาในปัจจุบัน ก่อให้เกิดวัฒนธรรมแบบตะวันตกแบบใหม่ หรือ บริโภคนิยม อันจะมีสาเหตุจากระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมจากฝั่งตะวันตก การที่เรามีวัฒนธรรมบริโภคนิยมนั้น ได้แสดงถึงความเป็นลักษณะการบริโภคสัญญา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสัญญาทางอำนาจอันจะเห็นได้จากวัฒนธรรมการบริโภคนิยม ซึ่งไม่สามารถที่จะตอบสนองต่อความปรารถนาได้หมด ด้วยเหตุและผลนั่นเอง จึงเป็นวัฏจักรของวัฒนธรรมบริโภคนิยม ทุนนิยม และสัญญาของมนุษย์ต่อไป (ทัศนียา บริพิศ. 2557)

การบริโภค (consumption) หมายถึงการใช้ประโยชน์จากสิ่งของและบริการเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์โดยตรงเช่นเมื่อกระหายก็ดื่มน้ำการดื่มถือเป็นการบริโภคเมื่อผมยาวต้องการไปตัดผม การตัดผมก็เป็นการบริโภคหรือไม่สบายแล้วไปหาแพทย์เพื่อบำบัดความต้องการให้หายป่วยการบริการที่แพทย์รักษาโรคก็ถือเป็นการบริโภคเช่นเดียวกันดังนั้นการบริโภคในทางเศรษฐศาสตร์จึงมีความหมายกว้างกว่าการบริโภคในความหมายที่ใช้ทั่วไปซึ่งหมายถึงการรับประทานเท่านั้นการบริโภคโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือการบริโภคที่สิ้นเปลืองและหมดไปและทำความพอใจให้แก่ผู้บริโภค โดยทันทีเรียกว่าการบริโภคแบบ “destruction” เช่นการดื่มน้ำการบริโภคอาหารการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นต้นอีกชนิดหนึ่งเป็นการบริโภคได้หลายครั้งแต่ครั้งก็ทำความพอใจให้แก่ผู้บริโภคทั้งนั้นการบริโภคแบบนี้เรียกว่า “diminution” เช่นการใช้โต๊ะการฟังวิทยุการดูโทรทัศน์การนั่งรถประจำทาง การสวมรองเท้า เป็นต้น (ผกาพันธ์ อินตะแก้ว, 2543: 13-14)

ภาพที่ 2.1 การบริโภคอาหาร

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.amarinbabyandkids.com/parenting/table-manners/>

(สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2564)

อิทธิเทพ หลีนวรัตน์ (2558 : 65) ได้กล่าวถึง Featherstone (Mike Featherstone) นักสังคมวิทยาชาวอังกฤษ และผู้อำนวยการศูนย์ทฤษฎีวิวัฒนาการและสังคมซึ่งได้นำเสนอถึงสามแนวทางหลักเกี่ยวกับวัฒนธรรมการบริโภคไว้ว่า ประการแรกวัฒนธรรมการบริโภคเป็นผลมาจากการขยายตัวของการผลิตสินค้าภายใต้ระบบทุนนิยม ประการที่สอง สินค้าภายใต้วัฒนธรรมบริโภคได้กลายมาเป็นสิ่งที่คนในสังคมใช้ในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และใช้สร้างความแตกต่าง ประการสุดท้ายวัฒนธรรมบริโภคเป็นแหล่งความรู้สึกรื่นเริงและความฝันของผู้คน

จากการกล่าวถึง Featherstone (Mike Featherstone) ของ อิทธิเทพ หลีนวรัตน์ ทำให้เห็นได้ อย่างชัดเจนได้ว่าการบริโภคได้เติบโตขึ้นมาพร้อมๆกับการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและทั่วถึง โลกทั้งใบไม่เหมือนแต่ก่อนซึ่งการบริโภคก็มีหน้าที่นอกเหนือไปจากแหล่งการได้รับพลังงานเพียงอย่างเดียวแต่เป็นดังสัญลักษณ์ที่ใช้กำหนดกฎเกณฑ์ แบ่งระดับของการใช้ชีวิตในสังคมอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 กระเพราหมู

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.wongnai.com/reviews/b165879f50dd414bba38640ed34bedb5>

(สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2564)

ภาพที่ 2.3 ผัดไทย

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.girlsallaround.com/calories-in-thaifoods/>

(สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 หมูกระเทียม

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.poodtueng.com/food/popular-food-to-order/>

(สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2564)

ร้านอาหารตามสั่ง หมายถึง ร้านอาหารที่มีตู้กระจกโชว์วัตถุดิบ และพื้นที่ทำครัวบริเวณหน้าร้าน ให้เห็นกรรมวิธีปรุงอาหารอย่างใกล้ชิด มีรายการอาหารที่ครอบคลุมอาหารตามสั่งทั่วไปจนถึงอาหารประเภทก๋วยเตี๋ยว ผัดไทย ร้านอาหารตามสั่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนพื้นที่เข้าถึงได้ง่าย เช่น ช้างถนน ริมฟุตบาท เป็นต้น โดยใช้สถานที่ส่วนบุคคล เช่น ที่พักหรืออาคารพาณิชย์ให้เช่าเพื่อทำการค้า และหากเป็นร้านที่ก่อสร้างขึ้นใหม่อาจมีการใช้วัสดุที่หาได้ง่าย หรือใช้วัสดุท้องถิ่น เช่น เปีงสังกะสีหรือหลังคามุง (วารสารนิเทศศาสตร์ ปีที่ 38 ฉบับที่ 2 2563)

เพื่อรองรับการขยายตัวการบริโภคของมนุษย์ส่งผลให้เกิดการสร้างจุดที่รวบรวมความหลากหลายของอาหารและสินค้าให้ผู้เดินทางได้มีตัวเลือกในการตัดสินใจตามที่ต้องการของผู้บริโภคร้านอาหารตามสั่งจึงถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อรองรับโจทย์ปัญหาเหล่านั้นให้ลื่นไหลเนื่องจากลักษณะเฉพาะของร้านอาหารประเภทตามสั่งนั้นคือความยืดหยุ่น ผ่อนคลายไม่ได้มีความตายตัวทางตัวเลือกขนาดนั้น เพราะผู้บริโภคสามารถเป็นผู้เปลี่ยนแปลงและกำหนดวัตถุดิบเพื่อให้ผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนตามความต้องการได้ โดยอยู่บนฐานของเมนูอาหารชนิดหนึ่งหรือไม่ก็เป็นการสร้างสรรค์เมนูขึ้นมาใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมก็เป็นได้ จากที่กล่าวมาทำให้ร้านอาหารประเภทตามสั่งได้รับความนิยมในหมู่คนชนชั้นเกือบทุกชนชั้นจากเหตุผลที่ได้กล่าวไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลจากการเข้าสู่สภาวะศิลปะร่วมสมัย

ในปัจจุบันเรียกได้อย่างเต็มปากเต็มคำว่า โลกได้เข้าสู่ยุคของความเป็นร่วมสมัยอย่างเป็นแน่แท้แล้ว แต่การกำหนดและให้ความหมายของคำว่า “ร่วมสมัย” มันเป็นสิ่งที่ยากจะหยิบยกความหมายใด ความหมายหนึ่งมานิยามศัพท์นี้ เนื่องจากการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลทั้งหลายไม่เพียงแต่ความเป็นศิลปะร่วมสมัย ยังรวมไปถึงสภาวะความเป็นร่วมสมัย บทบาทของความเป็นร่วมสมัยในการใช้เพื่อบอกเล่าถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในยุคที่ผู้นิยามหรือผู้หยิบยกไปในในช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกันผู้วิจัยจะทำการอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลต่างๆต่อไปนี้เพื่อให้ผู้ที่ศึกษาได้มองเห็นถึงภาพรวมของคำว่า “ร่วมสมัย” โดยจะมีการยกตัวอย่างจากความเป็นศิลปะร่วมสมัยเพื่อให้มองเห็นภาพได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

“ศิลปะร่วมสมัย (อังกฤษ: Contemporary art) หมายถึง ศิลปะ ณ ปัจจุบัน เริ่มต้นขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 หรือช่วงต้นศตวรรษที่ 21 ศิลปินร่วมสมัยมักทำงานที่ได้รับอิทธิพลกว้างขวางจากความเป็นโลกาภิวัตน์ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และการพัฒนาอย่างก้าวไกลในด้านเทคโนโลยี งานศิลปะร่วมสมัยเป็นการรวมตัวกันของหลากหลายของทั้งวัสดุ วิธีการ แนวความคิด และหัวข้อที่ทำให้เกิดการท้าทายต่อขอบเขตของงานศิลปะรูปแบบใหม่ๆ”

ข้อความบางจากเว็บไซต์วิกิพีเดียที่ได้กล่าวถึงและกำหนดขอบเขตของความหมายของศิลปะร่วมสมัยแต่จากข้อความข้างต้นเห็นได้ว่าศิลปะร่วมสมัยเป็นสิ่งที่กว้างขวางและครอบคลุมเป็นอย่างมากในทุกๆสิ่งตั้งแต่แนวคิดที่ไม่ได้เป็นการกำหนดเนื้อหาที่เจาะจงและสรุปเป็นผลลัพธ์สำเร็จรูป กระบวนการแสดงออกที่มากขึ้นกว่ายุคสมัยก่อนหน้า การทลายกำแพงของความเป็นศิลปะในการเปิดพื้นที่ของมันให้บุคคลอื่น ๆ มีส่วนร่วมเข้ามาในพื้นที่แห่งศิลปะ เป็นต้น

จากการศึกษาผู้วิจัยจะขออนุญาตนำเนื้อหาส่วนหนึ่งจากผลงานการวิจัยของ ชุตินา บริสุทธิ์ที่ได้มีการพูดถึงการเอ่ยความหมายของขอบเขตคำว่า “ร่วมสมัย” ได้อย่างน่าสนใจความว่า

“ ในเว็บไซต์ nikkei.com ได้มีบทความหัวข้อ “ เข้าใจศิลปะร่วมสมัยใน 10 นาที ” โดยเนื้อหาจากสัมมนาเกี่ยวกับศิลปะร่วมสมัยเมื่อวันที่ 3 เดือนมีนาคม ค.ศ. 2012 ในชื่อว่า “ ศิลปะร่วมสมัย ” ขึ้น ณ เมือง Otemachi ใน Tokyo โดยมีวิทยากรจาก Arts Initiative Tokyo ซึ่งได้นิยามความหมายของศิลปะร่วมสมัยไว้ว่าศิลปะร่วมสมัยคือผลงานศิลปะที่สะท้อนปัญหาหรือสถานการณ์สังคมในปัจจุบันและเป็นผลงานที่รู้สึกได้ถึงการวิจารณ์สังคมหรือประวัติศาสตร์ศิลปะเป็นการตั้งคำถามต่อสังคมหรือวิถีชีวิตของ

มนุษย์โดยผ่านทางผลงานศิลปะและเป็นศิลปะที่มีความงามอิสระโดยได้ยกตัวอย่างผลงาน Fountain ของ Marcel Duchamp ว่าเป็นงานที่เรียกได้ว่าเป็นบิดาของศิลปะร่วมสมัยเพราะเป็นผลงานที่เกิดจากการเซ็นชื่อลงโปบนโถปัสสาวะแสดงถึงการนำเสนอความงามของโกซึ่งถือว่าการนำเสนอความงามบนแนวคิดอิสระและสลักรูปแบบความงามในอดีตทิ้งไป ”

ธนาวิ โชติประดิษฐ์ นักประวัติศาสตร์ศิลปะผู้ซึ่งมีความสนใจในศิลปะสมัยใหม่และร่วมสมัยได้ทำการเขียนหนังสือมาเล่มหนึ่งเป็นการรวบรวมบทความว่าด้วยทัศนียภาพของศิลปะร่วมสมัยอย่าง “ปรากฏการณ์นิทรรศการ” มีอยู่ช่วงของบทความส่วนหนึ่งที่ได้กล่าวถึงความเป็นศิลปะร่วมสมัยได้อย่างชัดเจนและปรากฏอยู่ในปกหลังของหนังสือเล่มนี้อีกด้วยความว่า

“...ในเมื่อท่าทีของศิลปะร่วมสมัยคือการเป็นปฏิปักษ์ต่อแนวคิดของศิลปะสมัยใหม่ สิ่งต่างๆที่เคยได้รับการยอมรับว่ามีคุณค่าจึงถูกนำกลับมาพูดถึงอีกครั้งโดยมีทั้งการตั้งคำถาม การต่อต้าน การเสียดสี หรือ การล้อเลียนการรื้อฟื้นผลงานหรือเหตุการณ์ในอดีตจึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่พบบ่อยในศิลปะร่วมสมัย รวมทั้งการก้าวไปผสมกับศาสตร์อื่นหรือสิ่งต่างๆ ความเป็นเอกเทศ ของงานศิลปะที่เคยมีจึงหายไป และการกลับไปขุดคุ้ยอดีตนี้เองที่แสดงให้เห็นว่า ศิลปะร่วมสมัย ต่างจาก ศิลปะสมัยใหม่ โดยสิ้นเชิง ในแง่ที่ว่ามันไม่จำเป็นต้องสร้างอะไรขึ้นมาใหม่ ไม่ต้องแข่งกัน ใหม่ หรือ ทันสมัย คำว่า ร่วมสมัย จึงแสดงนัยว่า Now อยู่ตลอดเวลา ”

ศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทยเริ่มเติบโตอย่างเป็นทางการในช่วงหลังสมัยการเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยการยึดอำนาจของกลุ่มคณะราษฎร เมื่อครั้งศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้รับการทาบทามเข้ามาเพื่อเป็นผู้สร้างผลงานประติมากรรมและเป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ก่อตั้งมหาลัยศิลปากรที่ซึ่งเป็นที่รำเรียนศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะแบบอะเคเดมิก ส่งผลให้นักศึกษาทั้งหลายได้เรียนศาสตร์จากตะวันตกโดยตรง ผลงานที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นจึงได้เข้าสู่ความเป็นศิลปะสมัยใหม่อย่างเต็มตัวอีกทั้งยังเกิดการผสมผสานความรู้ที่ได้รำเรียนมากับความเป็นบริบทดั้งเดิมของคนไทย ทำให้เกิดรูปแบบผลงานที่เรียกว่า “ศิลปะประเพณีไทยร่วมสมัย” (Thai Neo-traditional Art) แต่กระนั้นก็เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของความเป็นศิลปะสมัยใหม่ในรูปแบบความเป็นไทย ในความเป็นร่วมสมัยของไทยจะเริ่มต้นเมื่อ ในทศวรรษ 1980 ศิลปินไทยที่ได้ไปเรียนฝั่งตะวันตกได้นำศิลปะการแสดงสด ศิลปะการจัดวาง ศิลปะสิ่งแวดล้อม ศิลปะวิดีโอ เป็นต้นกลับเข้ามาท้าทายบทบาทความเป็นไทย เนื่องจากรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานเหล่านั้นล้วนเป็นการท้าทายขอบเขตการนิยาม “ความเป็นไทย” ทั้งสิ้นซึ่งถือได้ว่าเป็นบทบาทหนึ่งของความเป็นร่วมสมัยที่ในสมัยนั้นทั้งโลกต่างพยายามที่จะทำลายขอบเขตของการสร้างสรรค์ผลงานให้กว้างขึ้นไปอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ใช่เพียงแค่สร้างสรรค์ผลงานจาก ความประทับใจ ความแสดงออก สภาวะจิตใจสำนึก แต่เป็นการตั้งคำถาม ถึงสภาวะที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ ณ ขณะนั้น ความคลุมเครือ ความไม่ชัดเจน ที่ไม่เป็นการกำหนดขอบเขตในการสร้างสรรค์ของผู้สร้างและการทำความเข้าใจของผู้ชมที่ได้เข้ามาชมผลงานเหล่านั้น ดังเช่น ฤกษ์ฤทธิ ตีระวานิช กับผลงานสร้างชื่อ อย่าง ผัดไทย ที่ศิลปินได้ทำการสร้างพื้นที่ขึ้นมาเพื่อทำการปรุงแต่งอาหารที่มีชื่อเสียงของคนไทยอย่าง ผัดไทย ในพื้นที่หอศิลป์ ณ พระที่เริ่มแสดงผลงานผู้ชมที่รายล้อมอยู่ก็จะเห็นกระบวนการปรุงแต่ง วัตถุดิบที่ใช้ กลิ่นที่โชยออกมา รวมไปถึงสุนทรียศาสตร์แห่งการชิม เพราะไม่เพียงแต่ปรุงแต่งขึ้นมาให้เห็นเพียงเท่านั้น ผู้ชมยังสามารถลิ้มลองรสชาติของผัดไทยโดยศิลปินไทยในต่างแดนได้ด้วยเช่นกัน ศิลปะชิ้นนี้จะเห็นได้ว่า ตัวศิลปินอย่างฤกษ์ฤทธิ ไม่เพียงเป็นการสร้างผลงานจากความเป็นไทยเท่านั้น ศิลปินยังท้าทายขอบดั้งเดิมของความเป็นศิลปะที่แต่เดิมผู้คนทำได้เพียงแค่รับชมและเว้นระยะห่างจากผลงาน ไม่สามารถเข้าไปมองใกล้ๆ สุดดมกลิ่นของวัตถุดิบที่สร้างสรรค์ กลับกันผลงานชุดนี้ทุกคนสามารถเข้าใจถึงรูปลักษณะการก่อตัวขึ้นของผลงาน กระบวนการสร้างสรรค์ บรรยากาศระหว่างการปรุงแต่ง รวมไปถึงผลงานที่สำแดงพลังงานออกมาและถ่ายทอดไปสู่กระเพาะของผู้รับชมผลงานได้อีกด้วย นับได้ว่าเป็นผลงานที่มีความร่วมสมัยในแบบของไทยอย่างแท้จริง

ภาพที่ 2.5 ฤกษ์ฤทธิ ตีระวานิช, untitled 1990 (Pad Thai), 1990

ที่มา: [ออนไลน์] วารสาร วิจิตรศิลป์ ที่ 6 ฉบับที่ 1 (สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเมื่อผู้วิจัยได้หยิบยกความเป็นร่วมสมัยของศิลปินไทยมาแล้วอย่าง ฤกษ์ฤทธิ ตีระวานิช ต่อไป จะขอหยิบยกศิลปินจากต่างประเทศอีกหนึ่งท่านเพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถมองเห็นความเป็น ร่วมสมัยได้ ชัดเจนมากยิ่งขึ้นอย่าง แอนดี วอร์ฮอล ศิลปินผู้ที่ได้รับการเรียกขานว่า “เจ้าพ่อแห่งป๊อปอาร์ต” เหตุที่ ผู้วิจัยได้ทำการหยิบตัวอย่างศิลปินเจ้าพ่ออย่างวอร์ฮอล มาพูดถึงในสภาวะความเป็นร่วมสมัยถึงแม้ว่าวอร์ ฮอลจะเป็นศิลปินสมัยใหม่ก็ตาม แต่ด้วยแนวคิดและการสร้างสรรค์ผลงานของเขานั้นกลับมีความร่วมสมัย ในการที่พยายามท้าทายเส้นแบ่งของความเป็นพาณิชย์ศิลป์และศิลปะบริสุทธิ์ที่ผ่านๆมา โดยการนำเอา ความ แมส ของสิ่งของในชีวิตประจำวันนำมาสร้างสรรค์ใหม่ขึ้นมาด้วยภาพลักษณ์ของความเป็นศิลปะ เช่นการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นรูป กระป๋องซูป หน้าของดาราที่มีชื่อเสียง และผลิตออกมาจำนวนมากซึ่ง ขัดต่อขนบดั้งเดิมของศิลปะในเรื่องของความเป็นเอกเทศ การสร้างสรรค์ผลงานของวอร์ฮอลในฐานะศิลปิน ที่ได้หยิบจับสิ่งของต่างๆ บุคคลที่มีชื่อเสียงในขณะนั้นและความเติบโตทางเทคโนโลยีในเรื่องสื่อสิ่งพิมพ์ ที่ กำลังเป็นที่นิยมนำมาเป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานออกมานับได้ว่าวอร์ฮอลเป็นศิลปินร่วม สมัยในยุคของเขาอย่างแท้จริง

ภาพที่ 2.6 แอนดี วอร์ฮอล ,Campbell's Soup Cans ,1962

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.moma.org/collection/works/79809>

(สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 อิทธิพลจากงานสื่อผสม

ศิลปะในแนวสื่อผสมมีใช้แยกเป็นเพียงแต่ประเภทของงานเท่านั้น บางครั้งสื่อประสมยังแทรกและแฝงอยู่ในงานศิลปะประเภทต่างๆ งานจิตรกรรมที่มีวัสดุเข้าไปผสมอยู่ด้วยนั้นเรียกว่า Mixed media painting หมายความว่า จิตรกรรมนั้นมิใช่เป็นการระบายสีลงบนระนาบซึ่งเป็นจิตรกรรมบริสุทธิ์ ส่วนประติมากรรมที่มีวัสดุหลายประเภทประกอบเข้าด้วยกันเรียกว่า Mixed media sculpture นอกจากนี้ศิลปินบางท่านยังใช้คำว่า Mixed media environment หรือ Mixed media installation " เพื่อแสดงให้เห็นว่าเขาใช้วัสดุและกรรมวิธีผสมกันในลักษณะต่างๆ ประกอบกันขึ้นเป็นรูปทรงและสร้างพื้นที่ ตลอดจนสร้างบรรยากาศของบริเวณที่ติดตั้ง ผลงานให้มีการสื่อความหมายและมีความเป็นเอกภาพ สังเกตได้จากผลงานของกลม ทศนาถุ ชลี ศิลปินไทยคนสำคัญที่ประสบผลสำเร็จในต่างประเทศ ผลงานของเขามีทั้งสื่อประสม 2-3 มิติ และงานคอนเซ็ปทวลอาร์ต (Conceptual Art) ที่ให้ความรู้สึกแปลกใหม่ " (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2527 :24)

ภาพที่ 2.7 Choi jeong Hwa, Happy Happy, 2015

ที่มา: [ออนไลน์] <http://www.dreamideamachine.com/en/?p=12362>

(สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันคำว่า สื่อประสม ได้นำมาใช้กันอย่างกว้างขวาง และมีการให้นิยามตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Mixed Media ซึ่งในพจนานุกรมภาษาอังกฤษได้ใช้คำจำกัดความของคำว่า Media นั้นสามารถแยกออกเป็น 2 ความหมายคือ วัสดุที่เป็นสื่อความหมายในการแสดงออกในงานศิลปะ และอีกความหมายก็คือกรรมวิธีหรือวิธีการในการสร้างสรรค์ที่รวมถึงวิธีการสื่อสมัยใหม่ที่อาจเป็นเสียง แสง และภาพจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีบทบาทในยุคปัจจุบัน ดังนั้นความหมายของคำว่า “Mixed Media” คือ การใช้วัสดุผสม หรือการใช้กรรมวิธีหรือวิธีการในการสร้างสรรค์ในลักษณะผสม สื่อประสมในแง่ของการใช้วัสดุเป็นส่วนในการแสดงออกของศิลปินนั้น ชนิดของวัสดุจะไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัว วัสดุที่ศิลปินนำมาใช้ผสมผสานกันในงาน อาจเป็นได้ทั้งวัสดุที่มีอยู่แล้วในธรรมชาติหรือวัสดุซึ่งเป็นผลผลิตของมนุษย์ สำหรับสื่อประสมที่เน้นในด้านกรรมวิธี หรือวิธีการในการแสดงออกของศิลปินก็เป็นสื่อที่ไร้ขอบเขตอันจำกัด ศิลปินจะใช้กรรมวิธีการทางจิตรกรรมประกอบกับวิธีการทางประติมากรรม ภาพถ่ายผสมกับจิตรกรรมหรือเสียงประกอบกับประติมากรรมก็ได้ อย่างไรก็ตามคำว่าสื่อประสมนั้นได้ถูกนำมาใช้กับวงการศิลปะสากลตะวันตกในศตวรรษที่ 20 นี้เอง (สมพร รอดบุญ, 2534 :121 – 122)

สื่อผสม (Mixed Media) "ได้แก่ผลงานทัศนศิลป์ที่เกิดจากการผสมผสานสื่อหรือวัสดุ ศิลปะสาขาเดียวกันหรือต่างสาขาเข้าไว้ด้วยกัน ในผลงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลากหลายวิธีการ เพื่อเป้าหมายการสร้างงานศิลปะชิ้นนั้นบรรลุผลทั้งนี้ โดยมีสื่อหรือวัสดุสาขาทัศนศิลป์เป็นส่วนประกอบหลัก และมีสื่อสาขาอื่นเป็นส่วนประกอบ " (อารี สุทธิพันธ์, 2528 : 88-96)

2.4 อิทธิพลจากศิลปะจัดวาง(Installation)

ศิลปะการจัดวาง เริ่มมีการใช้เรียกศิลปะการจัดวางที่เกิดขึ้นในประมาณคริสต์ศักราช 1970 เป็นงานศิลปะประเภท 3 มิติที่นำมาเรียงกันในลักษณะต่างๆตามพื้นที่ว่างทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ และมีเนื้อหาโดยรวมร่วมกัน เทคนิคการจัดวางผลงานศิลปะเน้นไปที่การแสดงให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุและสิ่งแวดล้อม เป็นการนำเอาชิ้นส่วนมาประกอบกันระหว่างวัตถุประเภท 3 มิติ กับ 3 มิติ หรือ 2 มิติกับ 3 มิติ ในเนื้อหาหนึ่งเดียวผู้ชมสามารถเดินดูงานตามส่วนต่างๆได้ทั้งหมดความกับผู้ชมเป็นส่วนหนึ่ง ลักษณะของการจัดวางมีรูปลักษณ์ที่น่าสนใจคือ ลักษณะปะติด (Assemblage) ศิลปะสิ่งแวดล้อม (Environment Art) (อัมพร ศิลปะเมธากุล, 2549: 20)

ภาพที่ 2.8 giuseppe penone ,potatoes, 2017

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.economist.com/prospero/2017/10/03/arte-poveras-radical-simplicity> (สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2564)

ศิลปะจัดวางหรือ ศิลปะติดตั้ง (Installation Art) หมายถึงประเภทของงานศิลปะที่มีที่ตั้งเฉพาะจุด, เป็นงานสามมิติที่ออกแบบเพื่อที่จะแปรสภาพการรับรู้ของสิ่งแวดล้อม (Perception of aSpace) โดยทั่วไปแล้ว “ศิลปะจัดวาง” จะหมายถึงศิลปะภายในตัวสิ่งก่อสร้าง ถ้าตั้งอยู่ภายนอกก็มักจะเรียกว่า “ศิลปะภูมิทัศน์” (Land Art) และศิลปะสองประเภนี้คาบเกี่ยวกัน ศิลปะจัดวางอาจจะเป็นได้ทั้งศิลปะที่ติดตั้งอย่างถาวรหรือเพียงชั่วคราวก็ได้ศิลปะจัดวางได้รับการติดตั้งในการแสดงงานนิทรรศการศิลปะ เช่น ในพิพิธภัณฑ์หรือหอศิลป์หรือในบริเวณทั้งที่เป็นของส่วนบุคคลและของสาธารณชน ประเภทของงานก็ครอบคลุมตั้งแต่การใช้วัสดุที่พบโดยทั่วไป ที่มักจะเลือกสรรจากวัสดุที่หาให้มีความกระตือรือร้นรวมไปถึงวัสดุสมัยใหม่เช่น วิดีโอ, เสียง, การแสดง, ความเสมือนจริงแบบเต็มตัว (Immersive Virtual Reality) และอินเทอร์เน็ต ศิลปะจัดวางหลายชิ้นเป็นศิลปะเฉพาะที่ (Site-Specific Art) ซึ่งหมายความว่า เป็นงานที่ออกแบบให้ติดตั้งตรงตำแหน่งหรือสถานที่ที่สร้างงานศิลปะโดยเฉพาะเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในงานศิลปะประเภทอินสตอลเลชัน (ศิลปะจัดวาง) ศิลปินจำนวนมากไม่น้อยใช้วัสดุและกรรมวิธีการทางศิลปะ ผสมผสานกันเรียกว่า Mixed Media Installation

ภาพที่ 2.9 Mario Merz, Senza titolo, 1999

ที่มา: [ออนไลน์] <https://sculpturemagazine.art/mario-merz/> (สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2564)

ศิลปะในรูปแบบอินสตอลเลชัน คืองานศิลปะที่สามารถสร้างในพื้นที่เฉพาะเจาะจง (Site-Specific Installation) หรือเป็นพื้นที่แห่งไหนก็ได้ พื้นที่ดังกล่าวจะต้องถูกสร้างหรือแปรสภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของงานซึ่งมีความหมายแตกต่างไปจากเดิม ศิลปินที่ทำงานในแนวนี้จะไม่นำสิ่งต่างๆ มาจัดวางในพื้นที่เพียงเพื่อความสวยงามหรือความเหมาะสม แต่เป็นการสร้างพื้นที่ขึ้นใหม่ตามกรรมวิธีเทคนิคหรือการใช้สื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวัสดุเหลือใช้ วัสดุสำเร็จรูป งานจิตรกรรม ภาพถ่าย ภาพพิมพ์ ประติมากรรม หรืองานวาดเส้น มาสร้างสรรค์ให้เป็นงานศิลปะตามความคิด อารมณ์ความรู้สึกและจินตนาการของศิลปิน ศิลปะในรูปแบบนี้สามารถสร้างกับพื้นที่หลากหลายชนิด อาทิเช่น บนผนัง เพดาน พื้น หรืออาจจะเป็นพื้นที่ที่เป็นกึ่ง มุมหนึ่งมุมใดของตัวอาคาร ผู้ดูสามารถเดินเข้าไปในงานเพื่อสัมผัสกับความคิดของศิลปินหรืออาจกลายเป็นส่วนหนึ่งของงานได้ด้วยเช่นกัน (สุริยะ ฉายะเจริญ. 2528.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 อิทธิพลจากศิลปะผสม (Arte Povera)

จากความประทับใจข้างต้นผู้สร้างสรรค์จึงได้ทำการเก็บสะสมความรู้สึกเหล่านั้น รวมไปถึงร่องรอยที่เกิดขึ้นจากการเข้ามาใช้บริการของผู้บริโภคที่ ผู้สร้างสรรค์ได้เห็นว่ากิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำเหล่านั้นนั้นเป็นกลไกที่สำคัญของสังคมที่ทั่วทั้งโลกล้วนมีกรรมวิธีการที่มีความเป็นเอกลักษณ์แตกต่างกันออกไปโดยได้นำมาสร้างขึ้นมาใหม่ด้วยการนำกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะที่ชื่อว่า ‘อาร์เต้ โปเวร่า’ (Arte Povera) หรือภาษาไทยได้ใช้คำเรียกว่า “ ศิลปะผสม ” ซึ่งกำเนิดขึ้นในช่วงกลางทศวรรษ 1960 ถึงกลางทศวรรษ 1970 ในอิตาลี ในการวิพากษ์วิจารณ์และสะท้อนให้เห็นถึงลัทธิบริโภคนิยมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น นำมาใช้ในการอ้างอิงในการสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้

ภาพที่ 2.10 Giuseppe Penone, Tree of 12 Metres ,1980

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.edtguide.com/article/459009/รวมอาหารตามสั่ง>

(สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

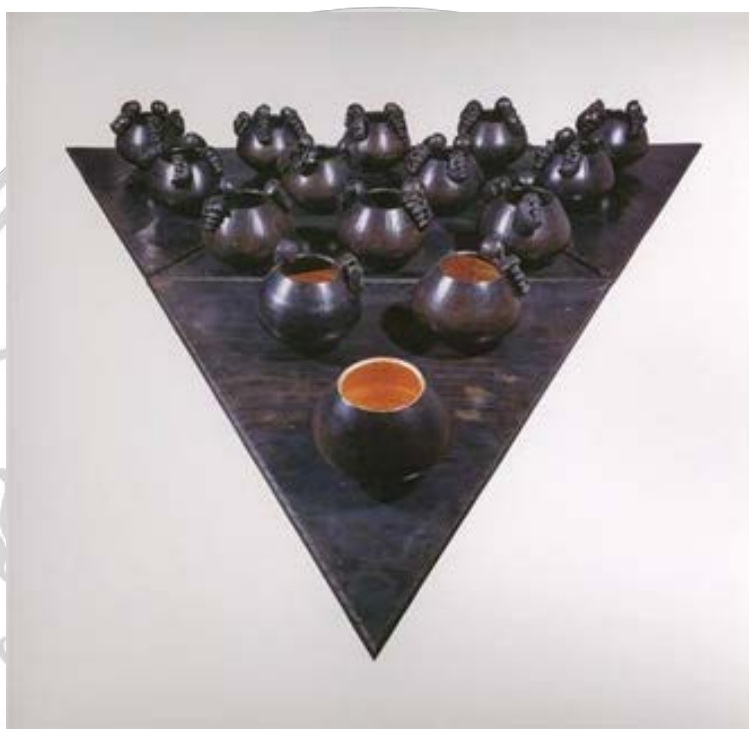
Arte Povera, Poor Art , Impoverished art หรือศิลปะแห่งความจนยาก โดยในภาษาไทยจะเรียกกันว่าศิลปะสมถะ เป็นกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะแบบหัวก้าวหน้า (avant-garde) ที่โดดเด่นและทรงอิทธิพลในยุโรป ถือกำเนิดขึ้นในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1960 ถึงกลางทศวรรษ 1970s ในอิตาลี ในช่วงที่เกิดความไม่สงบทางการเมือง เมื่อศิลปินรุ่นใหม่หัวก้าวหน้าของอิตาลีที่มีแนวคิดทางการเมืองแบบสุดขั้ว ราวสิบคนที่มีลักษณะที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดคือการใช้วัสดุที่หาได้ทั่วไปซึ่งทำให้เกิดยุคก่อนอุตสาหกรรมเช่นดินหินเสื่อผ้ากระดาษและเชือกซึ่งเป็นวัสดุที่ 'ไม่ดี' หรือราคาถูกอย่างแท้จริง รวมตัวกันทำงานศิลปะจากวัสดุที่ไร้คุณค่าไร้ราคาที่มีอยู่เกลื่อนกลาดดาษดื่นทุกหนทุกแห่ง รวมถึงเก็บตกของเก่าของเหลือใช้ และชำรุดทรุดโทรม มาทำงานศิลปะการปฏิบัติเหล่านี้นำเสนอความท้าทายในการกำหนดแนวความคิดเกี่ยวกับคุณค่าและความเหมาะสมตลอดจนการวิพากษ์วิจารณ์อุตสาหกรรมและการใช้เครื่องจักรกลของอิตาลีในเวลานั้น

การเน้นที่ความธรรมดาสามัญไปจนถึงของเหลือทิ้ง อย่างผ้าขี้ริ้ว กระดาษหนังสือพิมพ์ และวัสดุในยุคก่อนยุคอุตสาหกรรมอย่าง ดิน ก้อนหิน ถ่านหิน ไปจนถึงสิ่งปฏิญณ์อย่างอุจจาระ โดยการเลือกใช้วัสดุที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการอุตสาหกรรมอันเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมบริโภคนิยมและความเป็นสมัยใหม่ ศิลปินในกลุ่มนี้เชื่อมั่นว่าจะเป็น การลบล้างสามัญสำนึกแห่งความความทรงจำและการระลึกถึงอดีตของพวกเขา นำเสนอเนื้อหาที่เหลวไหลไร้สาระ ตลกขบขัน ซึ่งเป็นของที่ตรงกันข้ามอย่างสุดขั้ว ทั้งเนื้อหาและวัสดุตามจารีตที่ศิลปินใช้ทำงานศิลปะ (ชั้นสูง) อย่างผ้าใบ หินอ่อน หรือสำริด ที่รับใช้และเชิดชูเรื่องราวของผู้คนชนชั้นสูง สมมุติเทพ หรือแม้กระทั่งพระเจ้า นอกจากนี้ พวกเขายังใช้วัสดุที่ไม่แข็งแรงคงทนและเสื่อมสลายง่ายตายตามกาลเวลาหรือการสร้างผลงานด้วยการเปรียบเทียบของสิ่งที่อยู่ตรงกันข้ามกันอย่างสุดขั้ว อย่างเช่น สิ่งเก่ากับสิ่งใหม่ ความประณีตสมบูรณกับความชำรุดทรุดโทรม วัตถุประสงค์รูปที่ผ่านกระบวนการมาอย่างดีกับวัตถุดิบที่ไม่ผ่านกระบวนการอะไรเลย

ในประเทศไทยศิลปะในรูปแบบนี้เริ่มเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับจาก มณฑิธร บุญมา ซึ่งเป็นหนึ่งในศิลปินคนสำคัญของวงการศิลปะร่วมสมัยไทยและนานาชาติ เขาเป็นผู้บุกเบิกการทำงานที่ผสมผสานระหว่างศิลปะสื่อผสม งานจัดวางและงานเชิงความคิดเข้าด้วยกัน จากการที่เขาเดินทางไปศึกษาต่อยังปารีสโดยจะสังเกตได้ว่า อิทธิพลของ Arte Povera ที่เขาได้ไปศึกษามานั้นส่งผลให้การสร้างสรรค์ผลงานของเขามีความก้าวหน้าแตกต่างจากเพื่อนร่วมยุคสมัยในขณะนั้นยิ่งนัก ด้วยเนื้อหาที่มีความเป็นวัฒนธรรมไทยอย่างเข้มข้น ผวนกับการนำวัสดุที่พบเห็นได้ในบริบทที่ดำเนินไปของสังคมไทยที่ยังเป็นสังคมเกษตรกรในช่วงเวลานั้น ส่งผลให้วัสดุที่เขาหยิบมาไม่ว่าจะเป็นกระสอบ เขาควาย ฟางข้าว ดิน ถ่าน ผงซักฟอก และ ครามสีน้ำเงินเข้ม ในการทำงานศิลปะของเขาที่แตกต่างจากความเป็นไทยตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเพณีนิยม และวัสดุสายพันธุ์ใหม่เหล่านี้ก็ยังช่วยสื่อถึงความคิดและมุมมองของศิลปินที่มีต่อสภาพการณ์ในสังคมขณะนั้นได้อย่างดี ที่สุดท้ายแล้วได้สร้างแรงบันดาลใจในด้านต่างๆ ทั้งการหยิบใช้วัสดุที่พบเห็นโดยทั่วไป กระบวนการคิดค้นผลงาน การจัดการกับวัสดุ ให้กับศิลปินไทยรุ่นหลังๆ ได้ใช้ศึกษา และนำกระบวนการเหล่านั้นพัฒนาเป็นผลงานที่มีลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลต่อไป

ภาพที่ 2.11 มณฑิยร บุญมา, 1992

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.facebook.com/worldexhibits/posts/499625020200914:0>

(สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 อิทธิพลจากงานศิลปะ

2.6.1 ประวัติทั่วไปและกลวิธีสร้างสรรค์ผลงานของ Hassan Sharif

ภาพที่ 2.12 Hassan Sharif

ที่มา: [ออนไลน์] <https://universes.art/en/specials/hassan-sharif/hassan-sharif-biography>

(สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2564)

ฮัสซัน ชารีฟ (Hassan Sharif) (1 มกราคม พ.ศ. 2494 - 18 กันยายน พ.ศ. 2559) ศิลปินชาวเอมิเรตส์ที่อาศัยและทำงานศิลปะแนวเชิงแนวคิด (Conceptual art) และแนวทดลอง (Experimental Art) ในดูไบประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ งานศิลปะของชารีฟได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้บุกเบิกศิลปะแนวความคิดและการทดลองในตะวันออกกลาง ผลงานของเขาถูกนำเสนอในคอลเลกชันสาธารณะที่สำคัญเช่น Guggenheim New York, Guggenheim Abu Dhabi, Centre Pompidou, Mathaf Arab Museum of Modern Art, Tate Modern และ Sharjah Art Foundation

ในการสร้างสรรค์ผลงานของเขาใช้กระบวนการรวมวัตถุง่ายๆเหล่านี้เข้าด้วยสิ่งที่เขาใช้นั้นคือ "การทอ" ตามที่ชารีฟเรียกมันมีอิทธิพลอย่างมากต่อการปฏิบัติในวงกว้างของเขาด้วยกระบวนการการทำซ้ำ ๆ ของการผูกเข้ากับลักษณะการทำด้วยมือขั้นพื้นฐานของกระบวนการ ชารีฟได้กล่าวว่า "มันสำคัญสำหรับฉันที่งานศิลปะเป็นเรื่องง่ายและในทางเทคนิคใด ๆ ก็ทำได้ในแง่ที่งานของฉันต้องใช้ทักษะน้อย"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉันหมายความว่า คุณไม่จำเป็นต้องมีทักษะพิเศษในการทำให้งานกลายเป็นศิลปะ ฉันไม่ต้องการ รูปแกะสลักที่ดูเหมือนจะเป็นผลมาจากความเก่งฉันไม่ได้พยายามสร้างความมหัศจรรย์บางอย่างที่จะสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมว่างานนี้สร้างขึ้นอย่างไรไม่มีความลับใด ๆ "

ภาพที่ 2.13 Hassan Sharif, Dictionary, 2015

ที่มา: [ออนไลน์] <https://ocula.com/magazine/conversations/hassan-sharif/>

(สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2564)

ภาพที่ 2.14 Hassan Sharif, Tea Fork, 2008

ที่มา: [ออนไลน์] <https://slash-paris.com/en/evenements/hassan-sharif/sous>

(สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยวิธีการสร้างสรรค์ผลงานของ Hassan Sharif และการศึกษาถึงแนวความคิดต่อกระบวนการทำงานสะท้อนให้เห็นได้ว่า Hassan ได้นำเสนอด้วยการใช้กรรมวิธีที่พบเห็นได้โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน เทคนิคต่างๆที่ได้หยิบมาใช้นั้นก็ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ทุกๆคนสามารถสัมผัส รับรู้ หรือแม้กระทั่งเคยผ่านทดลอง แล้วทั้งสิ้น ผสมผสานกับวัฒนธรรมของพื้นที่ที่ได้หยิบเรื่องราวความเป็นไปในแต่ละช่วงเวลาในตัว ของศิลปินได้มีประสบการณ์ร่วมด้วย แสดงความเห็นต่อสิ่งต่างๆที่เปลี่ยนแปลงรอบตัวของเขาด้วยการ สร้างผลงานที่สอดแทรกอารมณ์ขันและเสียดสี ไปในเวลาเดียวกัน

2.6.2 ประวัติทั่วไปและกลวิธีสร้างสรรค์ผลงานของ Subodh Gupta

ภาพที่ 2.15 Subodh Gupta

ที่มา: [ออนไลน์] <https://artvisions.fr/fr/portfolio-item/gupta/>

(สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2564)

ศิลปินชาวอินเดียร่วมสมัย กรรมวิธีที่เขาได้ใช้ในการสร้างผลงานด้วยสื่อที่หลากหลายทั้ง ประติมากรรม ศิลปะจัดวาง จิตรกรรม รูปถ่าย สื่อการแสดงสด และวิดีโอส่งผลให้เขาเป็นที่รู้จักกันดีใน ฐานะศิลปินที่ยิ่งใหญ่โดยประกอบไปด้วยวัตถุโลหะในชีวิตประจำวันเช่นกล่องอาหารกลางวันกระป๋องดีบุก และเครื่องครัวสเตนเลส เขาได้อธิบายถึงผลงานของตนเองว่าเป็นภาพตัวแทนของประวัติศาสตร์ทาง วัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงสถานะภายในให้ออกมาเป็นผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน เขาเกิดที่เมือง

Khagul รัฐพิหารประเทศอินเดียในปี พ.ศ. 2507 เขาได้รับรางวัล BFA ด้านการวาดภาพจาก College of Arts & Crafts ในเมืองปัญจาประเทศอินเดีย เช่นเดียวกับศิลปินหลายคนทำงานในอินเดีย

ปัจจุบันงานของ Gupta ครอบคลุมถึงภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของอินเดียที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งวัตถุนิยมและความผันผวนทางการเมืองกำหนดอนาคตมากกว่าประเพณีที่บ่งบอกถึงความซับซ้อนทางสังคมและเศรษฐกิจตลอดจนสถานการณ์ทางวัฒนธรรมของอินเดียในปัจจุบัน โดยใช้ไอคอนของอินเดียที่เป็นแก่นสารซึ่งมีความแตกต่างกันโดยกำเนิดเช่น กลองปิ่นโตเหล็กที่คนในประเทอินเดียหลายล้านคนใช้ในการพกพาอาหารกลางวัน ถังนม หรือเครื่องใช้สแตนเลสในครัวเอเชียใต้ทั่วไป เขาได้ตั้งคำถามและสะท้อนให้เห็นถึงประเด็นสากล ในความสับสนของสังคมที่อยู่ระหว่างประเพณีดั้งเดิมกับโลกาภิวัตน์ที่เฟื่องฟู ความมั่งคั่งและความยากจนและการเมืองวุ่นวาย ความเชื่อทางศาสนา และเป็น การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการทางสังคมและการเมืองของสังคมร่วมสมัยของเรา

บทสัมภาษณ์ของ Subodh Gupta โดย STIR ได้สอบถามความสนใจของ ในการใช้ผลิตภัณฑ์ในงานศิลปะของเขาและสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติของเขา ใจความว่า

“ ฉันจะอธิบายการใช้ "วัตถุ" ในลักษณะเดียวกับที่จิตรกรใช้สีของเขา วัตถุอุจจาระและเครื่องใช้ เป็นเพียงวัสดุสำหรับฉัน สิ่งที่สำคัญคือวัตถุนั้นได้รับการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการสร้างงานศิลปะ แน่แน่นอนว่าฟังก์ชันดั้งเดิมของวัตถุกลายเป็นส่วนหนึ่งของความหมายของงาน แต่สิ่งสำคัญคือต้องมีการตีความใหม่ และมักจะเป็นรูปแบบใหม่ ”

ภาพที่ 2.16 Subodh Gupta, This is not a fountain, 2011

ที่มา: [ออนไลน์] <https://www.albrightknox.org/artworks/20156a-d-not-fountain>

(สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.17 Subodh Gupta, The Way Home (II),2001

ที่มา: [ออนไลน์] <https://naturemorte.com/artists/subodhgupta/selectedwork/3585/>

(สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2564)

ไม่ว่าความเป็นสแตนเลส หม้อ กระทิกใส่น้ำ ซ้อน ส้อม จาน ชาม รวมไปถึงการสร้างวัวขึ้นมา ศิลปินได้ทำการนำเสนอภาพตัวแทนของชีวิตความเป็นอยู่ที่แท้จริงออกมาผ่านความเป็นสีที่ทุกคนล้วนมี ประสบการณ์ร่วมและเป็นสิ่งที่ติดอยู่ในความทรงจำของทุกคนทั่วโลกกับการนำเรื่องราวที่สอดคล้องและเกี่ยวพันกันด้วยตัวผลงานและสีที่ได้หยิบยืมมาจากตัววัสดุที่ศิลปินก็ได้นำมาใช้จัดวางเป็นผลงาน เช่นเดียวกัน ทุกๆสิ่งล้วนแล้วแต่เป็นการบอกเล่าเรื่องราวได้อย่างตรงตามและเป็นจริงที่ทุกคนเข้าใจกัน ทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 ประวัติทั่วไปและกลวิธีสร้างสรรค์ผลงานของ Mark Dion

ภาพที่ 2.18 Mark Dion

ที่มา: [ออนไลน์] <https://stories.vassar.edu/2016/160201-cabinet.html>

(สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2564)

Mark Dion (เกิด 28 สิงหาคม 2504) ที่เมือง New Bedford รัฐแมสซาชูเซตส์ เขาเป็นศิลปินแนวความคิดชาวอเมริกันที่รู้จักกันดีในเรื่องการใช้การนำเสนอกระบวนการทำงานด้วยกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์และผนวกกับพิพิธภัณฑน์ในการรวบรวม แยกแยะหมวดหมู่ และจัดแสดงสิ่งของต่างๆโดยการนำสิ่งของจากธรรมชาติทั้งพื้นและสัตว์ รวมไปถึงสิ่งของอื่นๆที่เขาได้เก็บและสะสมจากทั่วโลกมาใช้ในการปฏิบัติงานศิลปะของเขาอย่างมีวิจารณญาณ งานของเขาตรวจสอบลักษณะระบบวิธีคิดและระบบการทำงานที่แพร่หลายและมีอิทธิพลต่อความเข้าใจประวัติศาสตร์ความรู้และธรรมชาติโลกในประเด็นทางนิเวศวิทยาของเรา แนวคิดของเขาในการสร้างผลงานเชื่อว่างานของศิลปินคือการละเมิดบริบทของวัฒนธรรมหลักความท้าทายของการรับรู้และประเพณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.19 Mark Dion, Neukom Vivarium , 2006

ที่มา: [ออนไลน์] <http://art.seattleartmuseum.org/objects/32046/neukom-vivarium>

(สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2564)

Neukom Vivarium เป็นงานการติดตั้งสื่อผสม ซึ่งตั้งอยู่ที่ Olympic Sculpture Park ใน Seattle, Washington ที่เชื่อมโยงระหว่างศิลปะและวิทยาศาสตร์เข้าด้วยกัน ตั้งอยู่ที่ห้วงมถนน Elliott Avenue และ Broad Street มี "ท่อนซุง" ยาวหกสิบฟุตในเรือนกระจกที่ออกแบบตามความยาวแปดสิบฟุต ตั้งอยู่บนแผ่นพื้นใต้หลังคากระจกของเรือนกระจกท่อนซุงได้ถูกนำออกจากบริบทของระบบนิเวศของป่าและเปลี่ยนแปลงบริบทให้กลายเป็นผลงานศิลปะ การสูญสิ้นและการเติบโตอย่างต่อเนื่องแสดงถึงธรรมชาติที่เป็นระบบวัฏจักรและกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้เข้าชมสามารถสังเกตถึงรูปแบบชีวิตภายใน โดยใช้แว่นขยายที่ให้มาในตู้ซึ่งออกแบบโดยศิลปิน ภาพประกอบของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ ได้แก่ แบคทีเรีย เชื้อรา ตะไคร่พืช และกระเบื้องสีฟ้าและสีขาวที่ตกแต่งด้วยแมลงซึ่งทำหน้าที่เป็นคู่มือภาคสนามช่วยในการระบุ "ตัวอย่าง" ของผู้เข้าชม Neukom Vivarium เป็นผลงานศิลปะสาธารณะถาวรชิ้นแรกของศิลปินในสหรัฐอเมริกา Mark Dion ได้กล่าวถึงงานชิ้นนี้ของเขาไว้ว่า

“ ฉันคิดว่าหนึ่งในสิ่งสำคัญเกี่ยวกับงานนี้คือมันไม่ใช่ประสบการณ์ที่เป็นเชิงบวกและเป็นธรรมชาติ ในบางแง่โครงการนี้เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ เราได้ย้ายและนำต้นไม้ที่เป็นระบบนิเวศ - ต้นไม้ที่ตายแล้ว นำมาเปลี่ยนแปลงบทบาทเดิมของมันและนำไปไว้ในพื้นที่ใหม่ซึ่ง เราได้เตรียมโรงเรือนกระจกที่เป็นดังโรงศพ สำหรับการนอนของท่อนซุง และได้ทำการเพิ่มความชื้น เติบโตดินที่อุดมไปด้วยคุณค่าทางสารอาหารที่ทำให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดวัฏจักรของธรรมชาติ เพื่อให้เกิดระบบนิเวศที่มีทั้งการสลายตัวและเกิดขึ้นใหม่ บนพื้นที่จำกัดบนท่อนซุงที่ได้หีบย้อมมา ผลงานชิ้นนี้ได้แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าเราจะใช้เงินจำนวนมหาศาลหรือเทคโนโลยีที่ล้ำสมัย แต่ก็มีความที่จะนำมันกลับมาให้เป็นดังเดิม อีกมุมหนึ่งคือการสร้างผลงานเพื่อแสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของสิ่งที่มนุษย์ได้กระทำลงไป ”

ภาพที่ 2.20 Mark Dion, Sammlung in Bewegung - Neue Räume II, 2006

ที่มา: [ออนไลน์] https://artmap.com/insitu/artist/markdion?print=do#_x4f2c (สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2564)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้านำเสนอร่องรอยวิถีชีวิตมนุษย์กับการบริโภคในปัจจุบันจากประสบการณ์ตรงในการสังเกตบุคคลมากมายตลอดช่วงระยะเวลาที่ได้ช่วยเหลือการค้าขายที่บ้าน และได้เห็นถึงร่องรอยที่เกิดขึ้นระหว่าง ผู้บริโภค ที่หลงเหลือเป็นหลักฐานทางสายสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกอบอุ่นในมุมมองที่แตกต่างซึ่งบางครั้งถูกมองข้ามหรือไม่ได้ให้ความสนใจ เพื่อทวนคืนช่วงเวลาแห่งความประทับใจ นำเสนอด้วยรูปแบบศิลปะกึ่งนามธรรม จากวัสดุสำเร็จรูปและสิ่งของเหลือใช้ สามารถบอกเล่าเนื้อหาที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาในข้างต้น ด้วยการเปลี่ยนแปลงบทบาทของสิ่งที่ได้หยิบยืมมาสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ด้วยวิธีการตอก ผูก ขึง มัด เข้าด้วยกันเพื่อสร้างเป็นผลงานในลักษณะใหม่แตกต่างไปจากสภาพปะกติของสิ่งที่ได้นำมาใช้สร้างสรรค์โดยเป็นการสอดคล้องต่อเนื้อหาจึงนำเสนอออกมาเป็นศิลปะการจัดวาง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

จากการดำเนินชีวิตประจำวันที่ข้าพเจ้าได้สัมผัส ความรู้สึกจากประสบการณ์ตรงครั้งแต่ยังเยาว์วัย นำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจตั้งต้นต่อการสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำเสนอวิธีการที่สอดคล้องกับ อารมณ์ความรู้สึก โดยการนำวัสดุสำเร็จรูปจากระบบอุตสาหกรรม นำมาเชื่อมโยงเข้ากับการสร้างสรรค์ ทางทัศนศิลป์ ที่เป็นการหยิบใช้สีส้นจากความเป็นดั้งเดิมของวัสดุ ที่มีความหลากหลายและสร้างความ เป็นเอกภาพให้แก่ตัวชิ้นงาน

3.1 การหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตมนุษย์ใน สังคมบริโภค สังคมบริโภค ศิลปะสมัยใหม่ ศิลปะการจัดวางจากหนังสือในห้องสมุด ข้อมูลศิลปินที่นำมาใช้ เป็นแรงบันดาลใจ นำมาพิจารณาและพัฒนาขึ้นในรูปแบบของตนเอง และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลให้สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้า โดยนำเอาการจัดวางโดยอ้างอิงจากหลัก องค์ประกอบศิลป์ เข้ามาช่วยในการจัดการ การสร้างภาพร่าง โดยใช้รูปร่างของวัสดุ นำมาต่อเติม เรียบ เรียง สร้างกระบวนการการนำเสนอ และตกแต่งเพิ่มเติมให้มีเอกลักษณ์ส่วนตัวเป็นรูปทรงที่มีความ สวยงามเพื่อให้ได้ถึงองค์ประกอบที่สมบูรณ์และตอบสนองตามแนวความคิดข้าพเจ้า

ภาพที่ 3.1 แสดงภาพตัวอย่างที่ได้มาจากการเก็บข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การสร้างภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

การสร้างภาพร่างจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเนื้อหาที่ข้าพเจ้าสนใจโดยนำรูปทรงจากสิ่งของอุตสาหกรรมซึ่งมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับความรู้สึกเชิงบวกที่ต้องการนำเสนอสร้างรูปทรงใหม่ตามจินตนาการเพื่อสร้างสรรค์เป็นภาพร่างด้วยลายเส้นจากนั้นนำไปร่างเป็นรูปทรง 3 มิติในโปรแกรม SketchUp โดยกำหนดขนาดของรูปทรงให้มีความหลากหลายนำมาจัดองค์ประกอบให้เกิดสวยงาม

ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคศิลปะการจัดวาง (Installation Art) เป็นวิธีการนำเสนอโดยเริ่มจากการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค สภาพสังคมมนุษย์ สายสัมพันธ์ระหว่างกันและกันของมนุษย์ แง่มุมต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ตรง สร้างความสอดคล้องเป็นเนื้อหาเรื่องราวจากรูปทรงที่ได้มาจากการนำวัสดุในระบบอุตสาหกรรมและการผนวกกับจินตนาการการจัดวางที่ตอบสนองต่ออารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการจะแสดงออกนำมาใช้อ้างอิงแล้วนำมาสร้างภาพแล้วเป็นรูปทรงตามแบบร่าง

ภาพที่ 3.2 กะละมัง

ภาพที่ 3.3 จาน

ภาพที่ 3.4 แก้วพลาสติก

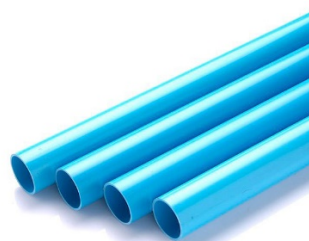

ภาพที่ 3.5 สก๊อตไบร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.6 ผ้าเช็ดจาน

ภาพที่ 3.7 ท่อPVC

ภาพที่ 3.8 ช้อน-ส้อม

ภาพที่ 3.9 บิลโบเสร็จ

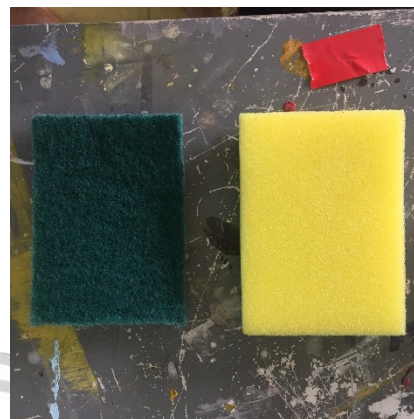

ภาพที่ 3.10 ปั้มน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 นำกะละมังไปเจาะกะละมัง

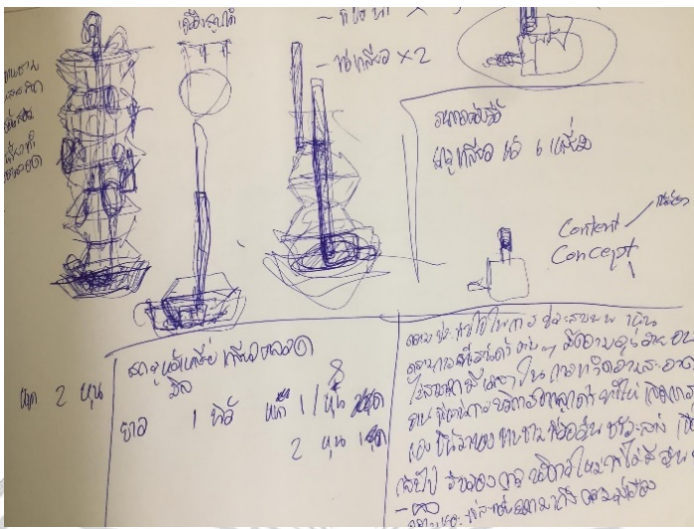

ภาพที่ 3.13 แยกชิ้นส่วนของสก็อตไบร์

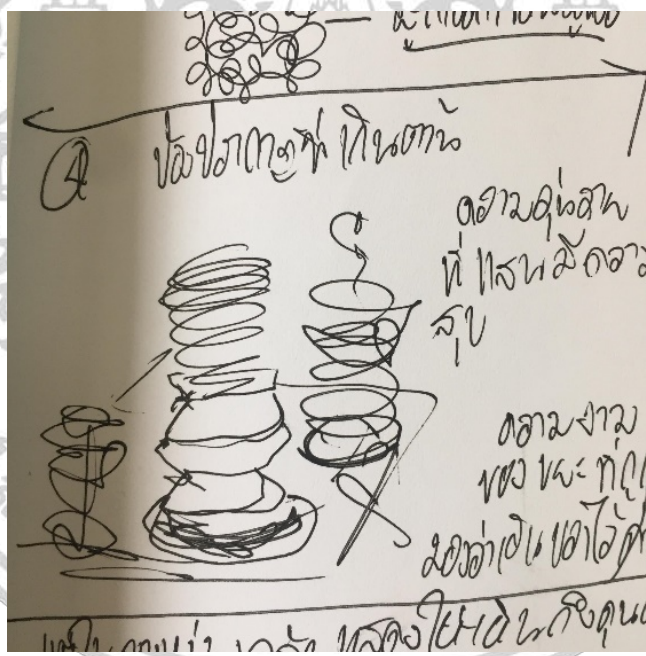

ภาพที่ 3.14 ข้อมลืท่อPVC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

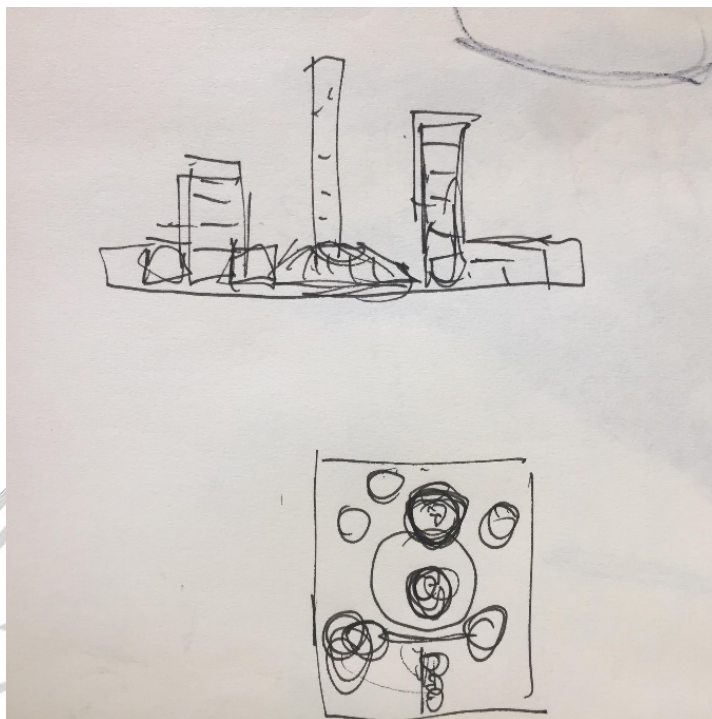

ภาพที่ 3.17 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลปะมุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ

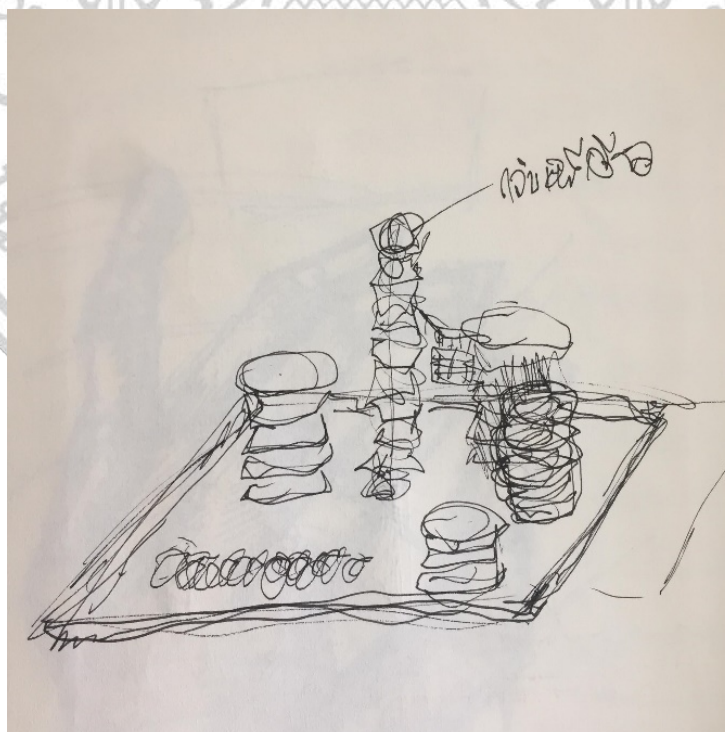

ภาพที่ 3.18 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลปะมุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

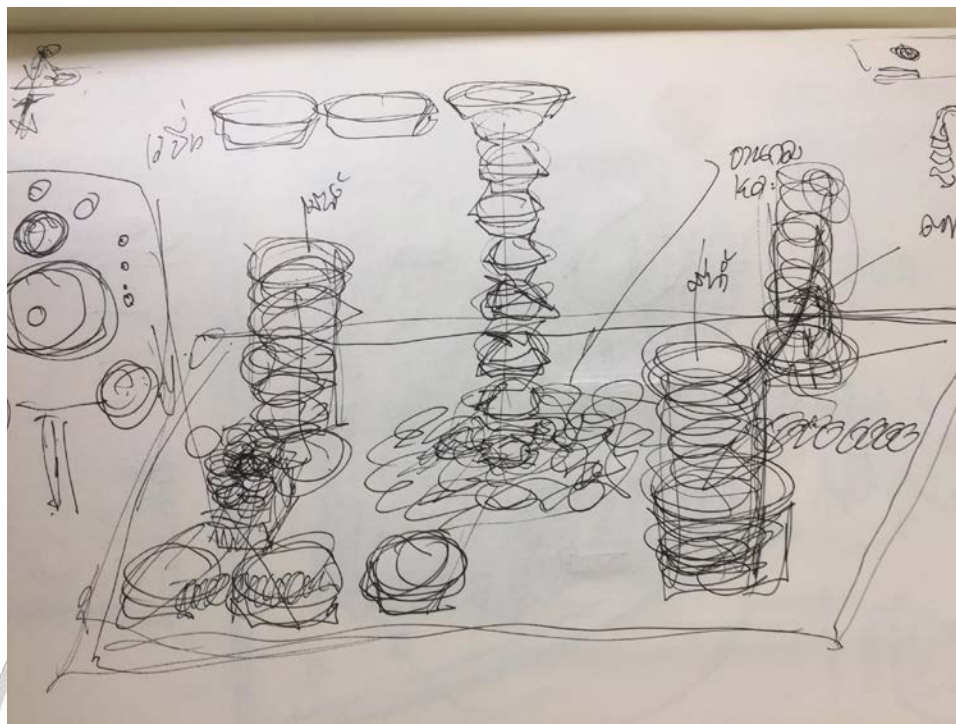

ภาพที่ 3.19 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลปะมุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ

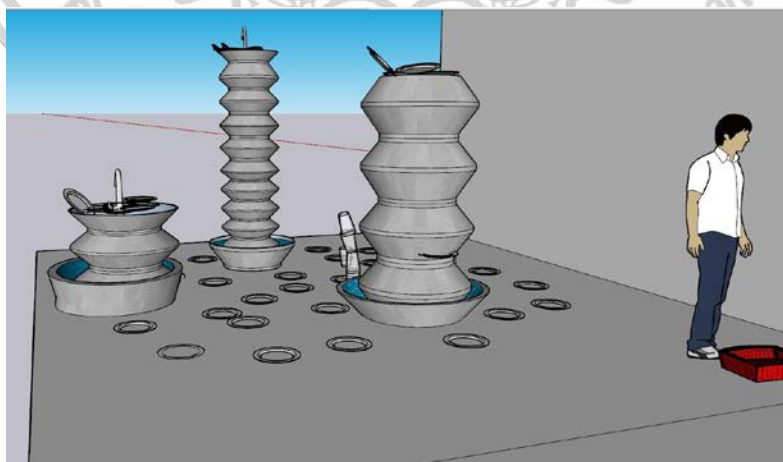
ภาพที่ 3.20 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลปะมุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลปะมุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ

ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 จากภาพที่ 3.4.1- ภาพที่ 3.4.7 ที่ได้ร่างภาพขึ้นมาและจัดองค์ประกอบศิลปะมุมต่างๆในระนาบ 2 มิติ เพื่อความลงตัวที่สมบูรณ์และนำไปพัฒนาเป็นภาพ 3 มิติในโปรแกรม SketchUp เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขอีกขั้นหนึ่งก่อนที่จะสร้างเป็นผลงานจริงในพื้นที่การนำเสนอ

ภาพที่ 3.22 ภาพร่างโมเดลชุดที่ 1 นำไปจัดองค์ประกอบศิลป์ในระนาบ 3 มิติในโปรแกรม SketchUp

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างสรรค์ผลงานศึกษาและวิเคราะห์จากภาพร่างโดยอ้างอิงข้อมูลที่ค้นคว้ามาเกี่ยวกับสภาพวิถีชีวิตที่ได้ประสบโดยตรง ภาพตามสื่อต่างๆทั้งอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ ข่าวตามหน้าจอโทรทัศน์ และความคิดจินตนาการของข้าพเจ้าเพื่อนำมาขายเป็นผลงานจริงเมื่อได้ภาพร่างจำนวนหนึ่ง ข้าพเจ้าได้คัดเลือกภาพร่างเหล่านั้นนำมาขยายเป็นต้นแบบโดยใช้โปรแกรมSketchUpเพื่อที่จะทำเป็นต้นแบบโมเดลจำลอง ในลักษณะ3 มิติ หลังจากนั้นเมื่อผ่านการจัดเรียงในโปรแกรมจนเป็นที่น่าพึงพอใจแล้วจากนั้นนำไปพัฒนาเป็นผลงานจริงโดยใช้วัสดุที่พบเห็นได้โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน

ในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าเลือกใช้วัสดุที่เป็นสิ่งของจากระบบอุตสาหกรรมและจากสิ่งของเหลือใช้เมื่อผ่านกรรมวิธีการเตรียมวัสดุที่ได้รวบรวมมา ทั้งการเจาะสำหรับการประกอบ การเดินสายกลไก การผูกมัด เจาะ เชื่อม หลังจากนั้นก็จะทำการจัดวางในพื้นที่ที่สร้างขึ้นมาโดยเฉพาะสำหรับผลงานในแต่ละชิ้นเพื่อให้เกิดเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว จากสภาพของการจัดเรียงและเติมแต่งเพิ่มเติม ต่อไปใช้กรรมวิธีทางศิลปะมาช่วย คือ การจัดวาง“Installation Art” ในการนำเสนอผลงานเพื่อให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ของตน

ภาพที่ 3.23 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน	“ Daily Life Looping ”
ปีที่สร้างสรรค์	2564
เทคนิค	กะละมัง จาน แก้วพลาสติก และฟองน้ำ
ขนาด	180 เซนติเมตร x 180 เซนติเมตร x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.24 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน	“เตรียมพร้อม”
ปีที่สร้างสรรค์	2564
เทคนิค	เครื่องปรงรส แก้วพลาสติก จาน และชั้นวาง
ขนาด	195 เซนติเมตร x 180 เซนติเมตร x 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค

การวิเคราะห์การสร้างสรรคผลงานการจัดวางชุด “ความประทับใจในความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตมนุษย์ในสังคมบริโศค” การวิเคราะห์การสร้างสรรคผลงาน คือ การแยกแยะองค์ประกอบในส่วนต่างๆ ของผลงานทั้งในเรื่องของเนื้อหาและตัวขึ้นงานโดยใช้หลักการ ทฤษฎี และ แนวความคิดวิเคราะห์ เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดถึงความอารมณ์ความรู้สึกทัศนคติส่วนตัวของผู้สร้างสรรคให้บุคคลอื่นที่มีความสนใจได้รับรู้โดยมีหลักการดังนี้

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะ

การจัดองค์ประกอบทางศิลปะ เป็นหลักสำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค เนื่องจากผลงานศิลปะ มีคุณค่าอยู่ 2 ประการคือคุณค่าทางด้านรูปทรงและคุณค่าทางด้านเรื่องราว คุณค่าทางด้านรูปทรงเกิดจากการนำเอาองค์ประกอบต่างๆ ของศิลปะได้แก่ เส้น สี แสงเงา รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว เป็นต้น มาจัดเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความงาม ซึ่งแนวทางในการนำ องค์ประกอบต่างๆ มาจัดรวมกันนั้นเรียกว่าการจัดองค์ประกอบศิลปะ(Art Composition) อีกคุณค่าหนึ่งของงานศิลปะคือคุณค่า ทางด้านเนื้อหา เป็นเรื่องราวหรือสาระของผลงานที่ศิลปินผู้สร้างสรรคต้องการที่จะแสดงออกมาให้ผู้ชมได้สัมผัสรับรู้โดยอาศัยรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลปะ หรืออาจกล่าวได้ว่าศิลปินนำเสนอเนื้อหาเรื่องราวผ่านรูปลักษณะ ที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบทางศิลปะถ้าหากองค์ประกอบที่จัดขึ้นไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาเรื่องราวที่นำเสนอ งานศิลปะนั้นก็ขาดคุณค่าทางความงามไป ดังนั้นการจัดองค์ประกอบศิลปะ จึงมีความสำคัญในการสร้างสรรคงานศิลปะเป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้งานศิลปะทรงคุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์การจัดองค์ประกอบของศิลปะ มีหลักที่ควรคำนึงอยู่ 4 ประการ คือ

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลคือความเท่ากันตามความรู้สึก(Sensible Equilibrium) โดยแบ่งภาพหรือผลงานออกเป็น 2 ส่วน โดยใช้เส้นแบ่งกึ่งกลางของผลงานเรียกว่า เส้นแกน แล้วเปรียบเทียบน้ำหนักขององค์ประกอบพื้นฐานอื่น ๆ ที่อยู่ 2 ด้านของแกนว่าสมดุลหรือไม่ เป็นสมดุลตามความรู้สึกทางการเห็น

จังหวะลีลา (Rhythm)

เกิดจากการซ้ำอย่างต่อเนื่องและมีเอกภาพขององค์ประกอบพื้นฐานที่มีลักษณะเหมือนกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไปบนที่ว่าง

จุดเด่นของภาพ(Domiance)

จุดเด่นของภาพคือ การเน้นส่วนที่สำคัญของภาพให้เป็นจุดเด่นมากกว่าส่วนอื่น ๆ ถือเป็นหัวใจสำคัญที่ศิลปินต้องการแสดงออกถึงเรื่องราวหรือรูปแบบที่นำเสนอการเน้นให้เกิดจุดเด่นในงานทัศนศิลป์เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะจะเป็นเครื่องเรียกร้องความสนใจและความน่าดูของภาพ(สุชาติ เกาทอง.2539 : 79)

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ

เป็นปัจจัยสำคัญที่ปรากฏในชิ้นงานผ่านการมองเห็น เป็นสิ่งที่ศิลปินจำเป็นต้องนำมาใช้ในการสร้างสรรคตามแนวความคิดโดยนำองค์ประกอบต่างๆมาผสมผสานกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในชิ้นงาน โดยยึดติดกับความเป็นเอกภาพ ความสมดุลและความกลมกลืน ผู้วิจัยได้นำทัศนธาตุจำนวน 4 ประเภตนำมาใช้ในการวิเคราะห์และอธิบายผลงานได้แก่

รูปทรง (Forms)

รูปทรง (Form) หมายถึง การนำเส้นมาประกอบกันให้เกิดความกว้างความยาวและความหนาหรือความลึก มีลักษณะ 3มิติ เช่นงานประติมากรรม สถาปัตยกรรม หรือลักษณะที่มองเห็นเป็น3 มิติในงานจิตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Textures)

ลักษณะของบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆที่ปรากฏให้เห็นรับรู้ได้ด้วยการสัมผัสทางตาและการสัมผัสพื้นผิวสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกลักษณะต่างๆกันโดยการสร้างสรรค์อาจจะเกิดจากการที่ศิลปินได้ทำการขีด ขีด ฝน ด้วยวัสดุทางการสร้างสรรค์ผลงานหรือแม้กระทั่งการหยิบยกวัสตุมาจัดวางโดยทำการเปลี่ยนแปลงพื้นผิวของสิ่งนั้นหรือยังคงความเป็นดั้งเดิมของวัสดุให้เห็นตามแต่จุดประสงค์ของผู้สร้างสรรค์

เส้น (Line)

เป็นหนึ่งในทัศนธาตุที่มีความสำคัญที่สุดเป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกแขนง เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวของตนเองและด้วยการสร้างเป็นรูปต่างๆ (ชะลูต นิมเสมอ.2539 : 29-30)

สี(Color)

การปรากฏของแสงที่กระทบวัตถุแล้วสะท้อนคลื่นแสงเข้าสายตา เมื่อกระทบระบบประสาทตาแล้วจึงส่งผลให้เกิดการรับรู้ถึงขนาด รูปร่าง พื้นผิว และสีอย่างไร มนุษย์เกี่ยวข้องกับสีอยู่ตลอดเวลา เพราะทุกสิ่งทุกอย่างอยู่รอบตัวเราล้วนมีสีสีันแตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความสวยงามที่ตอบสนองต่อความรู้สึก จิตใจ และ อารมณ์ ต่อผู้ที่เข้ามารับชม

ในการสร้างสรรค์ผลงานมีทั้งหมด 7 ชุด โดยผลงานมาวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุให้เกิดความละเอียดและครบถ้วนตามหลักการขององค์ประกอบศิลป์

ภาพที่ 4.1 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ”

ความสมดุล (Balance)

ภาพที่ 4.2 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ” (ความสมดุล)

ผลงานจะมีเส้นรอบนอกเป็นทรงจตุรัสรวมไปถึงการแบ่งพื้นที่ภายในที่ยังคงความสมดุลด้วยจตุรัส และมีส่วนของฟองน้ำที่ผู้สร้างได้นำมาใช้และยังคงสภาพความดั้งเดิมของวัตถุโดยมีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า นำมาจัดวางโดยพื้นที่ข้างเคียงจะเป็นงานที่มีรูปร่างเป็นวงกลมเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างส่วนพื้นที่มีความเป็นเหลี่ยมเป็นส่วนใหญ่และส่วนที่ตั้งขึ้นมาที่มีลักษณะเป็นกระบอกโดยมีจุดผสมความสมดุลด้วยงานและฟองน้ำที่มีความเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าและรูปร่างกลมแบนของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดเด่นของภาพ(Domiance)

ด้วยความแย้งกันของเส้นรอบนอก เส้นพื้นที่สร้างขึ้นมาจากวัสดุที่ได้เลือกสรร และส่วนของชิ้นงานที่ตั้งตระหง่าขึ้นมาด้วยรูปทรงกระบอกที่มีการกระจายตัวออกของวัสดุลักษณะวงกลมทำให้เกิดความแตกต่างกันซึ่งเป็นที่ผู้วิจัยต้องการให้มันเกิดขึ้นมาเพื่อส่งเสริมให้ตัวชิ้นงานมีความเด่นชัดมากขึ้น

จังหวะลีลา (Rhythm)

ภาพที่ 4.3 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ” (จังหวะลีลา)

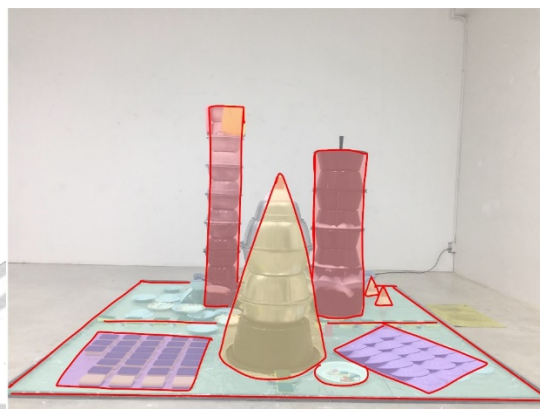
ในผลงานชิ้นนี้จะเป็นการซ้ำของรูปทรงอย่าง งาน และกะละมัง เพื่อให้เกิดจังหวะการซ้อนซ้ำกัน เพื่อให้เกิดของจังหวะการคลายและรวมกันเพื่อให้เกิดเป็นกลุ่ม ส่วนกะละมังได้ทำการนำมาจัดเรียงกันเป็นทรงกระบอกซ้อนกันด้วยรูปทรงเดียวกันและทำการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะในเรื่องของสีเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวซึ่งสอดคล้องกับการที่นำได้ไหลลงมาจากการติดตั้งอุปกรณ์ซึ่งมีจังหวะของการไหลที่ไม่ตายตัว

เอกภาพ (Unity)

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผลงาน จากการหิบบยืมวัสดุอุปกรณ์ต่างๆในกลุ่มก้อนของการใช้งานที่เกี่ยวเนื่องและเกี่ยวข้องกันนำมาจัดวางในรูปลักษณะใหม่เพื่อให้เกิดการสอดคล้องกับแนวความคิดที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอความประทับใจในความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตมนุษย์กับสังคมบริโภคในแง่มุมต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 4.4 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ” (รูปทรง)

เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการหยิบยืมวัสดุสำเร็จรูปที่เห็นได้ในชีวิตประจำวันนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานด้วยการจัดเรียงขึ้นมาใหม่ด้วยพื้นที่ ๆ กำหนดเกิดจากการรวมกันของรูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) ซึ่งหมายถึงรูปทรงที่เกิดขึ้นมาจากสิ่งที่มีมนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นมา ได้แก่ ทรงสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ทรงกลม ทรงกรวย เป็นต้น ในที่นี้คือรูปทรงของสิ่งทีนำมาใช้นั้นคือ จาน กะละมัง แก้วพลาสติก สก็อตช์-ไบรด์ นำมาจัดเรียงเพื่อให้เกิดรูปทรงใหม่ขึ้นมาตามทีผู้วิจัยได้ทำการร่างไว้

พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 4.5 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ” (พื้นผิว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้จุดเริ่มต้นผู้วิจัยต้องการที่จะหิบบั้มความหมายและคุณสมบัติดั้งเดิมของความเป็นวัสดุสำเร็จรูปนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานผู้สร้างจึงได้ยังคงรักษาและจงใจโชว์พื้นผิวดั้งเดิมของวัสดุที่ได้นำมาใช้โดยในบางส่วนจะมีการปรับเปลี่ยนเพียงเล็กน้อยเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและจังหวะที่สอดคล้องไปกับแนวความคิด ผู้วิจัยยังได้ทำการเพิ่มเติมอุปกรณ์เสริมขึ้นมาเพื่อที่จะได้รับพื้นผิวในช่วงที่วัสดุเหล่านั้นได้ผ่านการใช้งานในช่วงเวลาตามความเป็นจริงนั่นคือ การติดตั้งระบบน้ำเพื่อให้เกิดร่องรอยของการใช้ชีวิตตามแนวคิดตั้งต้นที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

เส้น (Line)

ภาพที่ 4.6 ภาพผลงานชุดที่ 1 “ Daily Life Looping ” (เส้น)

จะเป็นที่สังเกตได้อย่างชัดเจนในเรื่องของความเป็นเส้นในผลงาน “ ” โดยในส่วนพื้นจะมีเส้นของสีเหลี่ยมซ้อนกันเพื่อตอบสนองต่อผู้ชมที่ให้ความรู้สึกมั่นคงแข็งแรงและเส้นตรงที่ตั้งตรงขึ้นมา3เส้นโดยมีการไล่ระดับ สูง กลาง ต่ำ เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวอย่างมั่นคง เมื่อผนวกรวมกันของเส้นทุกเส้นในผลงานชิ้นนี้จะทำให้เห็นได้ถึงความมั่นคงแข็งแรง

สี(Color)

สีส่วนใหญ่ที่ปรากฏในผลงานชุดนี้ได้แก่ สีดำ เทา และเงิน เป็นส่วนใหญ่ เพิ่มเติมสีเล็กน้อยด้วยเหลือง เขียว แดง ม่วง เพื่อสร้างความตัดกันและทำให้เกิดความน่าสนใจโดยที่สีที่ปรากฏให้เห็นเป็นสีดั้งเดิมของวัสดุที่ผู้สร้างสรรค์ได้หิบบั้มมา เมื่อผู้ชมได้รับชมจะทำให้ชวนนึกถึงสภาพแวดล้อมในพื้นที่จริงในมุมหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวัน

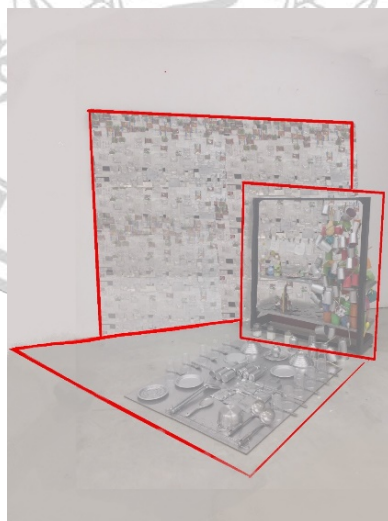
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 ภาพผลงานชุดที่ 2 “Get Ready”

เนื้อหาของผลงานชิ้นนี้ จะเป็นการบอกเล่าและหยิบยกสภาวะในช่วงระยะเวลาหนึ่งในกระบวนการประกอบอาชีพการค้าอาหารนั่นคือในขณะที่ร้านค้าต่างๆต้องเตรียมสิ่งของต่างๆทั้งอุปกรณ์สำหรับการประกอบอาหาร วัตถุดิบในการปรุงแต่งรวมถึงอุปกรณ์สำหรับลูกค้าให้อยู่ในสภาวะที่เตรียมพร้อมในการเข้ามาใช้บริการของผู้บริโภคจากประสบการณ์ตรงจากผู้วิจัยที่ได้เฝ้ามองมาตั้งแต่ครั้งวัยเยาว์

ความสมดุล (Balance)

ภาพที่ 4.8 ภาพผลงานชุดที่ 2 “Get Ready” (ความสมดุล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่เคยได้กล่าวถึงนิยามของความสมดุลที่เกิดขึ้นในผลงานศิลปะที่ว่าด้วยความเท่ากันของผลงานในเรื่องสัดส่วนทั้งทางกายภาพและทางความรู้สึก ในผลงานชุดนี้ผู้วิจัยได้ทำการสร้างความขัดแย้งนั้นคือสร้างสรรค์ผลงานด้วยความไม่สมดุลทั้งทางกายภาพและความรู้สึกแต่ผู้วิจัยตั้งใจให้เกิดการเอนเอียงของความสมดุลเพื่อเป็นการขับเน้นให้เกิดความเด่นของผลงานอย่างชัดเจนที่จะได้กล่าวต่อไปในเรื่องจุดเด่นของภาพ(Domiance)

จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าในผลงานชุดนี้จะมีจุดเด่นอย่างชัดเจนในพื้นที่ส่วนทางด้านขวาถ้ามองจากทางตรงเนื่องจากผู้วิจัยตั้งใจให้ภาพรวมทั้งหมดเอียงไปทางขวาที่เป็นพื้นที่หลักของเนื้อหาที่ผู้วิจัยต้องการที่จะสื่อสาร

จังหวะลีลา (Rhythm)

ภาพที่ 4.9 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready” (จังหวะลีลา)

จังหวะและลีลาที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ได้รูปแบบการอ้างอิงจังหวะในการจัดวางสิ่งของต่างๆจากความเป็นชีวิตประจำวันโดยตำแหน่งที่ผู้วิจัยนำมาใช้นั้นเกิดขึ้นจากการจัดเรียงแก้ว จาน ชาม ช้อนส้อมบนโต๊ะอาหารในช่วงเวลาที่เตรียมรอที่จะต้อนรับผู้ใช้บริการที่จะมาใช้บริการ รวมเข้ากับการจัดเรียงวัตถุดิบในการปรุงแต่งอาหารหรือการเรียงบรรจุภัณฑ์ในพื้นที่เก็บของอีกทั้งพวกอุปกรณ์การปรุงแต่งก็อยู่ในตำแหน่งที่สำหรับเก็บอุปกรณ์เหล่านั้น ทั้งหมดนั้นจึงมีจุดร่วมเดียวกันที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นและได้นำมาใช้ นั่นคือสิ่งของต่างๆที่อยู่ในสถานะที่เตรียมพร้อมการมาถึงของผู้ใช้บริการ

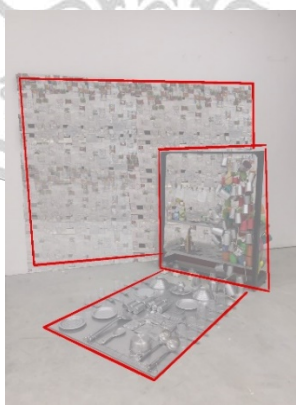
จุดเด่นของภาพ(Domiance)

ภาพที่ 4.10 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready”(จุดเด่นของภาพ)

จากที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นในเรื่องของความสมดุลที่ปรากฏขึ้นในผลงานชุดนี้ผู้วิจัยได้ตั้งใจสร้างจุดเด่นของภาพขึ้นโดยการสร้างความไม่สมดุลขึ้นผนวกกับการใช้โทนที่มีความครอบคลุมเป็นส่วนใหญ่ด้วยโครเมียมและสีดำเป็นส่วนน้อยนั้นเป็นการเน้นจุดเด่นของผลงานด้วยความตั้งใจของผู้วิจัยให้เกิดขึ้นในผลงานชุดนี้

รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 4.11 ภาพผลงานชุดที่ 2 “ Get Ready” (รูปทรง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงที่ผู้วิจัยได้หยิบยืมสิ่งของสำเร็จรูปต่างๆมาใช้จัดวางในรายละเอียดของผลงานส่วนมากเป็นรูปทรงที่มีความเป็นอิสระและมีความหลากหลาย ฉะนั้นแล้วผู้วิจัยจึงได้ทำการสร้างพื้นที่อีกส่วนขึ้นมาเพื่อเป็นกรอบในการขีดเส้นรูปทรงให้มีความชัดเจนในการวางตำแหน่งของรูปทรงอิสระเหล่านั้นโดยศิลปินได้เลือกใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีรูปทรงร่วมกับวัสดุอย่างโต๊ะหรือชั้นวางของและแผ่นสำหรับกันคราบเศษน้ำมันที่ติดอยู่ในส่วนของพื้นที่สำหรับประกอบอาหารนั้นส่งผลให้เป็นการสนับสนุนเนื้อหาที่ผู้วิจัยต้องการจะเล่าให้ผู้ชมได้มีความรู้สึกร่วมและได้มีแนวคิดย้อนหลังไปถึงความเป็นสิ่งของเหล่านั้น

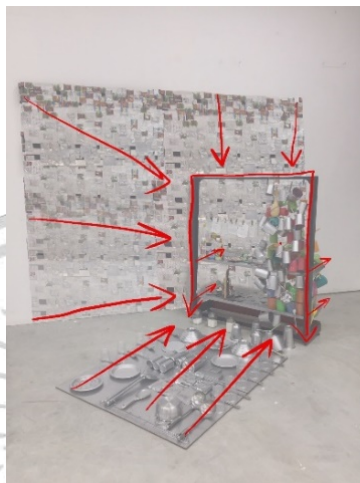
พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 4.12 ภาพผลงานชุดที่ 2 “Get Ready” (พื้นผิว)

ผู้วิจัยได้หยิบยืมและคงไว้ซึ่งรูปทรงดั้งเดิมของวัสดุที่ได้นำมาใช้ในผลงานชุดนี้แต่ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ผู้วิจัยเลือกที่จะทำการคงสภาพของสิ่งที่ได้นำมาเพียงแต่จะทำการเปลี่ยนแปลงสีในบางส่วนรวมถึงการแต่งเติม ทับถม ข้อความลงไปเพื่อเป็นการเน้นและสร้างบรรยากาศโดยรวมผู้ชมจะยังคงเห็นความเป็นดั้งเดิมของทุกๆสิ่งเพียงแต่มีความแตกต่างไปจากเดิมในเรื่องของสีเพียงเท่านั้น

เส้น (Line)

ภาพที่ 4.13 ภาพผลงานชุดที่ 2 “Get Ready” (เส้น)

เนื่องจากการจัดวางตำแหน่งของชุดผลงานนี้หลีกเลี่ยงไม่ได้เลยที่จะทำให้เกิดเส้นนำสายตาที่เมื่อผู้ชมได้ชมผลงานจะต้องไปมองในส่วนของชั้นวางเป็นอันดับแรกเนื่องด้วยเส้นต่างๆล้วนแต่พาไปยังจุดหลักของผลงานทั้งสิ้น

สี(Color)

ภาพที่ 4.14 ภาพผลงานชุดที่ 2 “Get Ready”(สี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดนี้ผู้วิจัยได้ทำการเปลี่ยนแปลงความเป็นดั้งเดิมของวัสดุที่ได้นำมาใช้เล็กน้อยด้วยการใช้สเปรย์โครเมียม และคงสภาพสีดั้งเดิมของวัตถุเหล่านั้นในการสร้างบรรยากาศโดยรวมของผลงานที่พื้นที่ส่วนใหญ่จะคลุมไปด้วยวัสดุสีโครเมียมเพื่อให้เห็นรูปทรงอิสระของสิ่งนั้นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นและในส่วนจุดเด่นของผลงานได้คงความเป็นสีดั้งเดิมของสิ่งที่ได้นำมาใช้ ด้วยการกระทำทั้งหมดทั้งการเปลี่ยนแปลงและคงสภาพ เป็นการสนับสนุนในส่วนของเนื้อหาถึงสถานะของการเตรียมพร้อมที่เป็นรูปในทุกวันและความหลากหลายที่กำลังเคลื่อนที่เข้ามากระทบจากการแทนค่าด้วยสีสนที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้น

ภาพที่ 4.15 ภาพผลงานชุดที่ 3 “ Select Select Click Click Wait..”

ผลงานในชิ้นนี้ศิลปินได้รับแรงบันดาลใจจากการเติบโตของธุรกิจการประกอบอาหารที่ในปัจจุบันนี้มีความสะดวกเร็วมากยิ่งขึ้นเพียงแค่เลือกจากโทรศัพท์ส่วนตัวก็สามารถเลือกอาหารที่ต้องการได้และส่งต่อไปยังผู้รับได้อย่างง่ายดายเพียงแค่มือกี้กระบวนการ

จังหวะลีลา (Rhythm)

การนำเสนอของผลงานชิ้นนี้จะเป็นการฉายวิดีโอลงบนพื้นที่ๆ ได้จัดเตรียมไว้โดยในการจัดวางศิลปินได้ทำการเว้นจังหวะในบางช่วงเพื่อให้ภาพที่ฉายแสดงผลออกมาได้ชัดเจนยิ่งขึ้นในการฉายภาพลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปอีกทั้งในระหว่างการฉายวิดีโอที่ได้จัดเตรียมไว้จะมีการเคลื่อนที่สลับกันเพื่อสร้างความแตกต่างของการนำเสนอผลงานซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผลงานชิ้นนี้ไม่มีความจำเจมากเกินไป

พื้นผิว (Textures)

ศิลปินได้ทำการเลือกพื้นผิวในลักษณะที่แตกต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ศิลปินต้องการจะนำเสนอและเพื่อสร้างพื้นที่ในการรองรับการฉายภาพทีในแต่ละพื้นผิวนั้นสร้างผลลัพธ์ที่ไม่เหมือนกันส่งผลให้ในภาพรวมของผลงานชิ้นนี้จะมีพื้นผิวที่ปรากฏให้เห็นถึง 3 รูปแบบเลยทีเดียวโดยที่เกิดจาก 1. อุปกรณ์เครื่องครัวที่ทำการห้อยอยู่บนแผ่นอะลูมิเนียม 2. กล้องโคมที่คล้องไว้ 3. แผ่นผ้าใบสีที่มีรายการอาหารเขียนอยู่

สี (Color)

สีที่ปรากฏขึ้นในผลงานชุดนี้จะมีการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. ส่วนของพื้นที่เป็นพื้นรองรับสีที่จะปรากฏขึ้นมาในส่วนที่ 2 ประกอบไปด้วยสีจากอุปกรณ์สำหรับการประกอบอาหาร เมนูอาหารต่างๆที่ศิลปินได้ทำการเขียนไว้และส่วนของกล้องโคมที่นำมาเรียงเป็นแผ่น 2. สีจากการฉายโปรเจคเตอร์ที่มีทั้งเมนูอาหารต่างๆจากแอปพลิเคชันที่ศิลปินได้ทำการรวบรวมไว้ และภาพของอาหารประเภทต่างๆที่มีสีสันแตกต่างกันออกไป เมื่อนำผนวกกันส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ของสีที่ทับซ้อนกันซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความน่าสนใจ ในผลงานชิ้นนี้

ภาพที่ 4.16 ภาพผลงานชุดที่ 4 “Traces Of Experience”

ผลงานชิ้นนี้เป็นการนำเสนอความรู้สึกต่อการประกอบอาหารจากประสบการณ์ตรงที่ได้รับในช่วงระยะเวลาหนึ่งโดยเห็นว่าในช่วงระยะเวลาหนึ่งของการประกอบอาหารอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้นั้นย่อมเกิดการสึกหลอและบุบสลายไปตามกาลเวลา และต้องทำการซื้อใหม่ เป็นวนลูปเช่นนี้ไปเรื่อยๆศิลปินได้สังเกต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงจุดนี้จึงได้นำอุปกรณ์เหล่านั้นนำมารวบรวมและทำการเรียงในพื้นที่ๆจำกัดเพื่อให้เห็นความชัดเจนของสิ่งที่เกิดขึ้นในกระบวนการเหล่านั้น

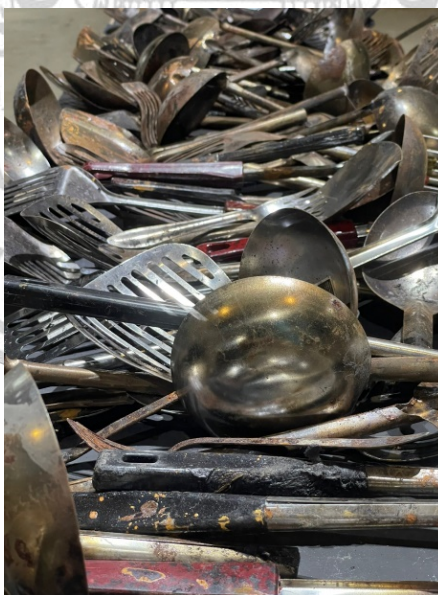
จุดเด่นของภาพ(Domiance)

จะสังเกตได้ว่าผลงานชิ้นนี้จะมีการแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1. ส่วนของวัสดุสำเร็จรูปที่ได้ทำการจัดเรียงตามสภาพความใหม่-เก่า 2. พื้นที่ส่วนของบ่อน้ำมันที่สอดรับกับส่วนที่1 3. พื้นที่ของกล่องที่เป็นพื้นที่ใหญ่ในการแบกรับพื้นที่ในส่วนที่1และ2 โดยในส่วนที่3ซึ่งเป็นส่วนที่มีพื้นที่มากที่สุดศิลปินได้ทำการลงสีที่มีน้ำหนักเข้มเพื่อให้พื้นที่ในส่วนที่1และ2มีความโดดเด่นมากที่สุด เพื่อที่จะเป็นการบอกเล่าเนื้อหาที่ศิลปินได้นำเสนอ

รูปทรง (Forms)

ศิลปินได้ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าในการใช้นำเสนอเพื่อทำให้เกิดพื้นที่สำหรับการนำเสนอเรื่องราวที่ต้องใช้ความยาวของรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าเพื่อให้เกิดการไล่ความใหม่ไปจนถึงเก่าของวัสดุที่ได้นำมาใช้ เมื่อผู้ที่เข้ามาชมผลงานได้พบจะสามารถเห็นการไล่ระดับได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 4.17 ภาพผลงานชุดที่ 4 “ Traces Of Experience ” (พื้นผิว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิวที่ปรากฏเห็นในผลงานเกิดจากการนำวัสดุสำเร็จรูปผ่านกระบวนการความร้อน การกัดกร่อน และการทลายรูปทรง เพื่อให้เกิดความแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงของผลงานเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

เส้น (Line)

ภาพรวมของผลงานชิ้นนี้จะมีลักษณะเป็นเส้นตรงโดยเริ่มต้นจากวัสดุที่ใหม่ไปจนถึงวัสดุที่จมอยู่ในบ่อน้ำมันที่ได้จัดเตรียมไว้ตามเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

สี(Color)

สีที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้เกิดจากการนำวัสดุสำเร็จรูปไปผ่านกระบวนการเผาโดยทำการจับเวลาเพื่อให้เกิดความแตกต่างกันตามระดับความเข้มของวัสดุผนวกกับการใช้สารกัดกรดเพื่อให้เกิดร่องรอยของสีที่มีน้ำหนักไม่เท่ากัน

ภาพที่ 4.18 ภาพผลงานชุดที่ 5 “ Question of the day - What do you eat? ”

แรงบันดาลใจของผลงานชิ้นนี้เกิดจากการตั้งคำถามในชีวิตประจำวันของทุกคนรวมถึงตัวศิลปินเองที่เมื่อถึงช่วงเวลารับประทานอาหารจะเกิดคำถามขึ้นมาบ่อยๆว่า “จะกินอะไรดี” โดยในบางครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำเป็นต้องอาศัยความช่วยเหลือต่าง ๆ นานามาคิดค้นหาคำตอบอันเป็นเอกฉันทศิลป์จนจึงได้หิบบกการเล่นเกมที่กระดานที่มีตัวหมากแทนที่ด้วยอาหารประเภทต่าง ๆ นานามาแข่งขันกันจนให้เกิดการตัดสินใจว่าท้ายที่สุดแล้วจะรับประทานอะไร

ความสมดุล (Balance)

ในการจัดวางของผลงานชิ้นนี้ศิลปินได้ตั้งใจให้เกิดความสมดุลกันในทุกๆ ด้านโดยเลือกใช้วัสดุที่เหมือนกันทั้งแก้ว อี หลอดไฟ และถุงใส่ขวดโดยที่ได้สร้างความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเพื่อไม่ให้ผลงานมีความเรียบแบนจนเกินไป ในส่วนของหลอดไฟศิลปินก็เลือกใช้หลอดไฟที่มีสีสันทันแตกต่างกัน

จังหวะลีลา (Rhythm)

จังหวะที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้เริ่มต้นจากการจัดเรียงถุงที่มีขวดอยู่ภายในโดยที่ลักษณะการจัดวางที่มีความเต็มเต็มในพื้นที่ภายนอกขวดที่จะสังเกตได้ว่าจังหวะการสร้างนั้นจะค่อยๆ มีความเต็มมากขึ้นเรื่อยๆ จากที่ภายนอกไม่มีอะไรเลยจนไปถึงส่วนภายนอกที่เต็มไปด้วยขวดที่ยื่นออกมา อีกทั้งจังหวะการจัดเรียงอาหารตัวอย่าง หรืออาหารจิวในส่วนของพื้นที่ตรงกลางศิลปินได้ตั้งใจให้มีความเป็นอิสระไม่มีรูปแบบตายตัวเพียงแต่ยึดหลักการจัดวางจากเกมกระดานอย่างหมากฮอสซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาที่ศิลปินตั้งใจจะนำเสนอออกมา

จุดเด่นของภาพ (Domiance)

สิ่งที่เป็นจุดเด่นของผลงานชิ้นนี้ได้เป็นอย่างดีนั่นคือหลอดไฟที่เปล่งแสงออกมาทำให้ผลงานชิ้นนี้ สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดี

รูปทรง (Forms)

รูปทรงที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้จะป็นทรงกระบอกแนวตั้งที่ล้อมทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าอยู่ที่เมื่อดูภาพรวมแล้วส่งผลให้ผลงานชิ้นนี้ดูมีความมั่นคงแข็งแรงอันเนื่องจากการล้อมของทรงกระบอกจากทุกทิศซึ่งทำให้ชวนนึกถึงโครงสร้างของตึก และสอดคล้องกับความเป็นอิสระจากรูปทรงอาหารจิวแบบต่างๆ ที่ทำให้ผลงานไม่ดูแข็งจนเกินไป

เส้น (Line)

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ผลงานชิ้นนี้จะเห็นได้ว่าเส้นที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้จะเส้นเหลี่ยมซ้อนกันเป็นชั้นๆจากภายนอกของการล้อมของถุงที่ใส่ขวดน้ำ ถัดมาจะเป็นรูปทรงของโต๊ะ และในสุดท้ายคือ ตะแกรงที่ศิลปินได้ใช้เป็นสิ่งแทนกระดานหมากรุกฮอสในการเล่น

สี(Color)

สีในผลงานชิ้นนี้ส่วนใหญ่เกิดจากการเปล่งออกมาของแสงหลอดไฟที่ไปตกกระทบกับอาหารจำลองในส่วนตรงกลาง ซึ่งสีที่ศิลปินเลือกใช้ใช้นั้นคือสีเหลืองนวลและสีขาวที่ปรากฏให้เห็นเป็นเรื่องปกติของร้านอาหารที่ทั้งสองสีนี้ได้ผสมผสานกันอยู่เพื่อให้เมื่อรับประทานอาหาร สีของอาหารที่จะรับประทานจะดูมีความน่ารับประทานมากยิ่งขึ้นเมื่อเทียบกับการใช้สีเพียงแคสีขาวอย่างเดียว

ภาพที่ 4.19 ภาพผลงานชุดที่ 6 “ Coordinates Of Deliciousness ”

จุดเด่นของภาพ(Domiance)

จุดเด่นที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้จะสามารถเลือกเน้นได้สองส่วนคือ 1.ป้ายสีเหลืองที่ศิลปินจงใจให้เกิดความแตกต่างจากป้ายอื่นๆทั้งการสร้างขึ้นมาและการเหลือพื้นผิวดั้งเดิมของป้ายร้านค้า 2 ป้ายไฟที่วิ่งวนไปรอบๆที่ส่งผลให้ผลงานชิ้นนี้สร้างความน่าสนใจได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรง (Forms)

รูปทรงส่วนใหญ่ที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ส่วนมากจะเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า แต่ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าศิลปินได้หยิบใช้ความเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าของป้ายไฟนำมาจัดเรียงกันเป็นทรงกลมซึ่งสร้างความแตกต่างให้กับภาพรวมของผลงานชิ้นนี้ไม่ให้เป็นระเบียบจนเกินไป

พื้นผิว (Textures)

ผลงานชิ้นนี้ศิลปินได้สร้างพื้นผิวขึ้นมาจากการเขียนตัวเลขพิกัดของร้านอาหารต่างๆที่ศิลปินได้เดินทางไปใช้บริการลงบนแผ่นป้ายร้านอาหารที่ได้นำมาจัดเรียง

เส้น (Line)

เส้นที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ส่วนใหญ่จะเป็นเส้นตรงตั้งขึ้นและทำการลดความแข็งของผลงานชิ้นนี้ด้วยเส้นวงกลมที่อยู่ในส่วนพื้นที่ข้างล่าง

สี (Color)

สีส่วนใหญ่ที่ศิลปินได้ทำการจัดการไว้ นั่นคือตัวเลขต่างๆที่เป็นพิกัดของร้านอาหารและสีรองพื้นบนป้ายร้านจะเป็นสีขาวดำและโครเมียม หลังจากนั้นเมื่อทำการเปิดป้ายไฟในส่วนของด้านล่าง ด้วยความเข้มของสีจากป้ายไฟส่งผลให้ป้ายร้านค้าที่ศิลปินได้ทำการจัดเรียงไว้เกิดการสะท้อนแสงจากป้ายไฟรั้งขึ้นมารอบๆ อีกทั้งสีจากป้ายไฟที่วงศิลปินได้ใช้สีแดงที่ซึ่งเป็นสีปกติที่ตามร้านอาหารจะเลือกใช้เพื่อให้เห็นได้ชัดเจนในการมองเห็น

ภาพที่ 4.20 ภาพผลงานชุดที่ 7 “ You And I ”

ศิลปินต้องการนำเสนอความสัมพันธ์ที่ไม่สามารถแยกขาดจากการได้ของผู้ผลิตและผู้บริโภค โดยการใช้วัสดุที่มีความเกี่ยวข้องกับภาพตัวแทนของทั้งสองนำมาจัดวางโดยใช้หุ่นนิ่งคนมาทำเป็นรูปทรงและห่อหุ้มด้วยวัสดุต่างๆ

ความสมดุล (Balance)

ศิลปินได้นำหุ่นนิ่งทั้ง 2 มาใช้เป็นพื้นที่หลักในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้เกิดการสะท้อนของเนื้อหาที่ศิลปินต้องการนำเสนอ

จังหวะลีลา (Rhythm)

จังหวะและลีลาที่ปรากฏในผลงานชิ้นนี้ โดยรวมจะรองพื้นด้วยวัสดุทั้งสองโดยแบ่งจากโทนสีและทำการปะติดวัสดุที่ซึ่งในบางจังหวะของการติดจะทำให้เกิดการขึ้นมากขึ้นกว่ารูปทรงดั้งเดิมของหุ่น และบางช่วงยังคงเผยให้เห็นรูปร่างดั้งเดิมของหุ่น

รูปทรง (Forms)

ผลงานชิ้นนี้ได้หยิบใช้รูปทรงอิสระของความเป็นคนเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของงานอีกทั้งได้ใช้วัสดุนำมาเพิ่มเติมเพื่อให้รูปทรงมีความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Textures)

พื้นผิวที่ปรากฏในผลงานเกิดจากการที่ศิลปินได้ตั้งใจเลือกใช้วัสดุเหลือใช้และวัสดุสำเร็จรูปที่บอกเล่าสถานะของผู้บริโภคและผู้ผลิตโดยในฝั่งของผู้บริโภคศิลปินใช้รวบรวมบิลรายการอาหารที่ได้ทำการเขียนเพื่อส่งให้กับผู้ผลิตอาหาร ส่วนทางฝั่งของผู้ผลิตศิลปินได้เลือกใช้วัสดุสำเร็จรูปต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกอบอาหารเช่นหม้อ ตะหลิว ถาด เป็นต้นเพื่อนำมาสร้างเป็นพื้นผิว

เส้น (Line)

ศิลปินได้ตั้งใจจัดวางหุ่นทั้งสองให้หันหน้าเข้าหากันและนำส่วนมือทั้งสองให้มาประสานกันอันเกิดเป็นเส้นนำสายตาสู่พื้นที่กลางของผลงานทั้งสองชิ้น ท่อล้อมด้วยพื้นที่จัดวางเป็นลักษณะวงกลมและด้วยรูปร่างของหุ่นที่มีลักษณะตั้งตรงทำให้เส้นรวมของผลงานชิ้นนี้มีความเคลื่อนไหวไปมากันในตัวเอง

สี (Color)

ศิลปินได้เลือกใช้สีขาว และสีเงิน สำหรับการนำเสนอผลงานชิ้นนี้โดยสีที่ศิลปินใช้เป็นการแทนความหมายที่ศิลปินต้องการนำเสนอโดยที่สีขาวเป็นการใช้สีจากกระดาษที่รวบรวมมาของบิลรายการที่ผู้บริโภคจำหน่ายอาหารที่ต้องการเพื่อส่งให้กับผู้ผลิต และ ในฝั่งของผู้ผลิตศิลปินได้เลือกใช้สีเงินเพื่อเป็นการใช้สีแทนของอุปกรณ์ที่ผู้ผลิตใช้สำหรับการประกอบอาหารโดยถึงแม้วัสดุบางอย่างจะไม่ได้มีสีเงินก็ตามแต่ศิลปินได้ทำการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ภาพรวมทั้งหมดเป็นสีเงินเพื่อตอบรับกับคำอธิบายข้างต้น

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้แสดงออกถึงเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความประทับใจในความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตมนุษย์ในสังคมบริโภคโดยการใช้วัสดุต่างๆรวมไปถึงวัตถุดิบที่มีความเกี่ยวข้องกับปรุงแต่งอาหารและบริบทโดยรอบของการค้าขายอาหารผ่านการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะการจัดวาง โดยมีโครงสร้าง การจัดวาง สิ่งต่างๆให้สอดคล้องและตอบสนองกับเนื้อหาในแต่ละชุด การสร้างสรรค์ผลงานโดยยึดหลักของศิลปะประเภท ศิลปะผสม ศิลปะการจัดวาง ศิลปะแนวความคิด ให้ชวนถอดเนื้อหา จากการหยิบยืมและนำมาเรียบเรียงขึ้นมาใหม่เป็นผลงานในรูปแบบศิลปะ 3 มิติ เมื่อผู้สร้างได้ทำการรวบรวมข้อมูลที่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่สนใจได้มีความเฉพาะเจาะจงในสิ่งที่ต้องการมากยิ่งขึ้นจนเพียงพอแล้วจึงเริ่มกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานในลำดับถัดไปในเวลาเดียวกันผู้สร้างสรรค์ก็ทำการร่างภาพออกมาคร่าวๆโดยอ้างอิงจากประสบการณ์โดยตรงของตนเองเมื่อได้รับข้อมูลมาสมทบแล้วภาพที่ร่างออกมาจึงยังมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นโดยในระหว่างการสร้างสรรค์ก็ได้มีการแต่งเติมเสริมเพิ่มขึ้นเมื่อเห็นว่าสิ่งที่ทำอยู่สามารถต่อยอดอะไรเพิ่มเติมได้บ้างโดยได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการช่วยส่งเสริมและให้ข้อคำแนะนำเพื่อให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์และตอบรับกับแนวความคิดตั้งต้นในเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานการวิจัยส่วนหนึ่งเป็นวัตถุดิบที่เกี่ยวข้องกับการปรุงแต่งอาหารจึงเกิดปัญหาเล็กน้อยในการเก็บรักษาเพื่อไม่ให้เกิดการกระแทกจนเกิดความเสียหาย ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อมาเนื่องจากการปรับระเบียบในการเข้าไปใช้พื้นที่ในเขตมหาวิทยาลัยไม่ได้จึงส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์มีความสามารถที่จะจำลองการสร้างสรรค์ผลงานได้ออกมาเท่าที่ตั้งใจไว้ เนื่องจากจำเป็นต้องคิดคำนึงถึงการเคลื่อนย้ายตัวชิ้นงาน ส่งผลให้ไม่สามารถสร้างผลงานที่มีโครงสร้างได้ใหญ่เท่าที่ควรเพื่อที่จะได้ตอบรับกับเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งนั่นก็นับได้ว่าเป็นปัญหาที่ทำให้ผู้สร้างจำเป็นต้องมีการคิดคำนวณให้ดียิ่งขึ้นซึ่งก็นับได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีเช่นกัน

บรรณานุกรม

- ธนาวิ โชติประดิษฐ์. **ปรากฏการณ์นิทรรศการ**. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมมติ, 2553
- ณัฐ จิระสวัสดิ์พงศ์. **ประสบการณ์ผ่านจุดสัมผัสของผู้บริโภคร้านอาหารตามสั่ง**. วารสารวิชาการ
 สาขานิเทศศาสตร์และสังคมศาสตร์ของคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ
 ,2563
- ฉัตรชัย อรรถปักษ์. **องค์ประกอบศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : วิทย์พัฒนา, 2550
- ธวัชชานนท์ ตาไธสง. **หลักการศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : วาดศิลป์, 2549
- ทัศนียา บริพิศ. **วัฒนธรรมบริโภคนิยม ทุนนิยมและสัญญาะ**. สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์.
 นครศรีธรรมราช : อาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2557
- นิโรธ ทองธรรมชาติ. **วิถีชีวิตและสภาพการณ์ปัจจุบันในสังคมเมือง**. สาขามนุษยศาสตร์
 สังคมศาสตร์ และศิลปะ. Veridian E-Journal, Silpakorn University. กรุงเทพฯ , 2559
- ทักษิณา พิพิธกุล. **จากสมัยใหม่ (Modernism) สู่หลังสมัยใหม่ (Postmodernism) : การ
 ขับเคลื่อนทางวัฒนธรรมสู่ศิลปะกับธรรมชาติ**. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
 มหาวิทยาลัยบูรพา, 2558
- Ocula Conversation. **A conversation with Hassan Sharif**. Anabelle de Gersigny.
 Dubai, 2015

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นาย เบญจรงค์ วิลาวรรณ
 วัน/เดือน/ปีเกิด 4 ตุลาคม 2539
 ที่อยู่ 20/7 หมู่ 11 ตำบลห้วยขมิ้น อำเภอนองแคว
 จังหวัด สระบุรี 18230 เบอร์โทรศัพท์ : 087-1225481

ประวัติการศึกษา

- 2558 ปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 2562 ปริญญาโท คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ เอกทัศนศิลป์ สถาบัน
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2560 นิทรรศการ “ฝัน” มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 2562 นิทรรศการ “เสียงจากทางเท้า เรื่องเล่าของคนทำกิน” หอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง
 กรุงเทพมหานคร (BACC)
 2562 นิทรรศการThesis “ Born arts thesis exhibition “ หอศิลป์กรุงเทพ
 2562 นิทรรศการ “ Intensive Codds หลักสูตร ไม่ เร่งรัด “ Tentacles
 2563 นิทรรศการ “ Unmutedproject “ สวนครูอุ้งน
 2563 ร่วมแสดงนิทรรศการประกวดวาดภาพหัวข้อ “มนุษย์ธรรมคืออะไร”
 สยามพารากอน
 2564 นิทรรศการเดี่ยวครั้งที่ 1 “Normal? นัย ความ ปกติ ” Baan Cool Cafe' &
 Arts Space
 2564 ร่วมแสดง ART PILGRIMAGE 2021 International Online Exhibition

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้